

Epoca LAODICEA

William Branham
11 decembrie 1960
Jeffersonville, Indiana, SUA

...Eu am spus: „Eu am întârziat și la nunta mea. Eu m-am născut cam târziu, apoi am întârziat și la nuntă. Dacă aș putea veni puțin mai târziu și la înmormântarea mea.” Acolo aș vrea să ajung cât se poate de târziu. Am primit câteva telefoane acasă, și nu am putut pleca. După ce soția mea a plecat de acasă cu familia, eu am mai avut multe lucruri de făcut; a trebuit să mă rog pentru oameni din diferite locuri, și în sfârșit am ajuns și aici. Descoperirea Domnului a venit pentru un frate și o soră, care sunt bolnavi. Voi știți despre ce vorbesc. Este o grabă continuă.

Nici nu am reușit încă să-mi salut prietenii din Georgia, și din alte locuri, mai ales din Canada. Mă simt îngrozitor pentru că nu am putut să vă salut.

Apropo, unde este fratele Fred Sothman în seara aceasta? Unde este el? Fred, îți aduci aminte când m-ai chemat din Canada și ai vrut să vii încoace? Eu ți-am spus atunci să nu vii cu automobilul. Tu ai venit totuși cu mașina și ai avut un accident. Mașina ta a avut mult de suferit atunci, iar soția și familia ta s-au accidentat. Tu ai fost dus la spital cu nasul rupt.

Când am vrut să plec către amiază, fratele Ben stătea acolo și a venit spre mine, iar Rosela a venit cu el, și a spus: „Eu mă duc acasă.” I-am spus: „Rosela, eu am un simțământ deosebit în legătură cu aceasta.” Ea a întrebat: „Se va întâmpla ceva?” Eu am răspuns: „Nu știu. Am impresia că m-a avertizat ceva.” Ea m-a sunat acum câteva minute: a avut un accident. Nimeni nu a fost rănit, dar acolo a fost mâna Domnului. Mașina ei a derapat, pentru că în nord este polei. La Indianapolis, mașina a zburat de pe șosea, iar ea a strigat: „Doamne, ajută-mă!” Mașina a zburat înapoi pe șosea, în direcția corectă și au călătorit mai departe. Pe drumul acela sora a spus deja: „O, cât sunt de mulțumită că am scăpat”, pentru că alte mașini veneau din direcție opusă spre ea. Ea a traversat șoseaua și s-a oprit, pentru a bea o ceașcă de cafea. Dar înainte de a ieși din mașină, o mașină după alta au intrat în mașina ei. A avut loc un carambol. Ea a spus că a fost puțin scuturată. Dar a vrut să mulțumească Domnului, și a sunat ca să spună bisericii să mulțumească pentru că nu i s-a întâmplat nimic. Ea ne-a solicitat să ne rugăm pentru ea, ca să ajungă cu bine acasă. Sora este începătoare, abia a primit carnetul de conducere. Eu sunt așa de mulțumitor.

Este important să iei în serios avertismentele Domnului. Ea a spus: „Pierdeam o zi de lucru.” Ce este o zi de lucru? Reparația mașinii costă mai mult. Cel mai bun lucru este să rămâneți cu Domnul. Nu este bine așa? Dacă El ne spune ceva, atunci ar trebui să ne ținem de Cuvântul Lui, pentru că El are întotdeauna dreptate. Nu-i așa? EL are întotdeauna dreptate.

Săptămâna aceasta a fost o săptămână minunată. Eu nu știu cum să mă exprim înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Acestea au fost unele din cele mai fericite zile din viața mea, de când predic. Așa este. Eu am învățat mult despre Domnul, despre mila Sa, despre tot ce a făcut El pentru noi și am putut să văd cum Duhul Lui lucrează din nou în Biserică. Eu sunt așa de bucuros pentru că darurile Duhului încep să lucreze din nou în comunitate.

Dar dacă plec câteodată, se pare că cineva intră înăuntru pentru a murdări totul. Ei încep să facă ceva greșit. Dacă dezonați aceste daruri, atunci Dumnezeu vă va dezona. Așa este. Voi trebuie să le folosiți în mod corect. Noi vrem ca vorbirea în limbi să se desfășoare în mod corect și în rânduială; să nu fie nu doar citare de texte biblice, ci să fie anunțate lucruri care se vor întâmpla.

Dacă rămâneți cu aceste lucruri în smerenie, atunci se va... Dacă cineva din Biserică va ieși din rânduială, atunci Duhul Sfânt va descoperi, și va spune cine a făcut-o. Ei se vor simți trași la răspundere și vor veni la altar să se pocăiască. Pentru aceasta sunt darurile.

Noi vedem aici pe fratele Neville, păstorul nostru. El era înainte mai retras și reținut. Eu vă spun, se părea - în ce privește Rusaliile - că nu va înțelege niciodată. Dar acum vedem cum el se ridică, și tâlcuiește vorbirea în limbi și procește. Eu vă spun că el a parcurs un drum lung. Să ne rugăm pentru păstorul nostru.

Vedeți, darurile încep să vină în biserică. Încă un frate smerit, ar trebui să fie undeva pe aici. De fapt, el este întotdeauna prezent aici. El este un bărbat foarte smerit, care a făcut parte din conducerea comunității de aici. Fratele Higgingbothom, un frate scump și predat Domnului. El a primit darul vorbirii în limbi - cine s-ar fi gândit vreodată că așa ceva se va întâmpla cu fratele Higgingbothom? Un frate reținut, retras și simplu, care nu a vrut să fie popular și cunoscut de mulți. El stă retras și în tăcere. Dar vedeți, Dumnezeu poate să ridice pe un astfel de bărbat și să-l folosească, pentru că el nu dorește să facă ceva de la sine. Dacă ar dori să facă ceva de la sine, s-ar ridica ca o persoană închipuită. Dar atâta timp cât el are poziția smerită de a nu face

nimic de la sine, atunci Dumnezeu îl poate folosi în felul acesta.

Junior stă aici, după un stâlp. Aș vrea să spun ceva: eu am auzit mulți oameni vorbind în limbi. Și cred că totul vine de la Dumnezeu, pentru că voi nu puteți pronunța vreun sunet, fără ca acesta să nu aibă o însemnătate undeva, pentru cineva. Voi știți că Biblia spune că nu există vreun sunet care să nu însemne ceva; voi nu puteți să pronunțați nimic fără să însemne ceva. Eu m-am întreat de multe ori care este sensul lor, pentru că în Africa am auzit diferite sunete și am constatat că glasul era al cuiva. Câteodată era o voce de înger.

Dar Junior Jackson este un predicator de la țară, un om reținut, timid, din biserica metodistă din apropiere de Elizabeth - Indiana, o localitate îndepărtată. El este reținut și liniștit, și nu spune nimic. Când îl văd câteodată, l-aș scutura zdravăn, ca să spună ceva. Junior stă acolo liniștit și mă privește. Noi mergem, de exemplu, în pădure și ne așezăm pe o buturugă, iar el spune: „Acum.... eu cred că totul este în ordine.” Eu i-am spus: „O, Junior, simt că ar trebui să vorbesc eu în locul tău. Tu ești prea lent pentru mine.” Și Dumnezeu i-a dat darul vorbirii în limbi. În viața mea nu am auzit o vorbire mai clară. Observați-l numai în biserică!

Ați văzut-o azi dimineață pe femeia aceea scundă, care a vorbit fără s-o cunoască pe cealaltă? Ele nu s-au cunoscut, dar glasurile lor au avut același sunet. Tâlcuirea era în același sunet, aceleași vocale și punctuație a frazei. Totul a fost redat în același mod. Iar mesajul adresat bisericii a fost desăvârșit. Vedeți cum este lucrul acesta? Noi ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu. Nu vă lăudați cu aceasta. Dacă vă lăudați veți cădea. Satana vă va prinde. Fiți smeriți și spuneți: „O, Doamne, ține-mă în smerenie. Nu mă lăsa niciodată să mă ridic înaintea de vreme.” EL nu va permite să ieșiți vreodată din rânduială. Dacă vi se întâmplă totuși, să nu vă îngrijorați, pentru că păstorul de aici vă va anunța.

Vedeți, darurile nu trebuiesc folosite (practice) în timp ce se predică. De obicei, dacă darurile ajung să lucreze în Biserică conform rânduielii, atunci voi vă veți aduna deja cu mult timp înainte de începerea serviciului divin. Lăsați ca Domnul să lucreze acolo prin voi. Atunci nu veți întrerupe partea aceasta a serviciului. Dacă ne aflăm în adunare, atunci câteodată trebuie să vă abțineți. Dar dacă Dumnezeu are un mesaj pentru noi, atunci îl va transmite cumva. Lăsați-o în seama Lui, dar totul trebuie să se facă conform învățaturii biblice. Poate că fratele Neville vă va învăța despre lucrurile acestea. Noi vom încerca s-o facem. Voi încerca să-l ajut la aceasta, o vom face împreună și vă vom arăta cum se practică aceste daruri.

Te simți mai bine, fratele meu din Polonia? Asta este bine. O, cum l-a binecuvântat Dumnezeu! Cu opt ani în urmă, i-am spus că se va întâmpla ceva. El era încurcat cu totul, un trinitarian autentic strict. Cu câteva zile în urmă, Domnul mi-a spus: „Vine un om îndesat, are păr închis la culoare și ochi căprui. Să nu-l respingi. EU îl trimit la tine.” Eu am luat textul biblic care îl încurca, l-am scris pe o hârtie și l-am pus deoparte. După un timp el a venit. Soția mi-a spus: „Un bărbat vrea să vorbească cu tine.” Eu am spus: „Acesta este omul, adu-l înăuntru.” El mi-a relatat ce i s-a spus sub inspirația Duhului Sfânt. Cum el a crezut tot timpul acest mesaj, și a ținut acest mesaj în mijlocul poporului său. Deși a fost criticat, el a rămas cu acesta. El mi-a spus că în trecut i-am vorbit într-o adunare, unde i-am spus pe nume. Eu nu știu cum am putut pronunța numele lui. Mi-a spus că l-aș fi rostit pe silabe. Pe atunci avea un copil în brațe, care a avut o eczemă pe față, iar după rugăciune copilul a devenit curat pe deplin. Eu am spus: „Ceea ce trebuie să faci acum, este să te duci în biserică, pentru a fi botezat în Numele lui Isus Hristos.” Nu demult l-am întâlnit acolo pe munte, pentru că a venit și a fost botezat în Numele lui Isus Hristos. Acum el merge bucuros acasă. Sper să mă traducă odată în Polonia și Germania. Domnul să te binecuvânteze, frate!

Domnul nostru face multe lucruri minunate. Dacă am vedea numai mila Sa și cum călăuzește El pe copiii Lui dragi din est, vest, nord și sud, cum îi unește și trezește. Am putea spune multe lucruri...

Să nu uitați. Cu voia lui Dumnezeu, duminica viitoare vom avea un serviciu divin de vindecare. Eu spun asta din cauză că sâmbătă seara nu vom reuși cu toții, iar duminică vom încheia. Miercuri este o adunare de rugăciune. Voi care sunteți de aici, aveți adunare pentru rugăciune. Să nu lipsiți de la rugăciune, ci luați parte la acest serviciu. Rugați-vă ca să vă apropiați mai mult de Dumnezeu. Nu lăsați ca fanatismul să se ridice în mijlocul vostru. Există suficiente lucruri adevărate, nu primiți lucruri false. Să nu vă puneți de partea falsă. Rămâneți pe adevăr!

Eu am auzit un „Amin!” pe care-l cunosc de ani de zile - fratele Russel Creech. Mi s-a spus că Patty a fost cea care a vorbit în limbi, acum câteva zile. Unde te afli, Patty? Ești aici? Eu nu aș cunoaște-o, chiar dacă aș vedea-o. Eu cred că am ținut-o în brațe și am predat-o Domnului când era mică. Meda a spus că ea este acum o fată tânără, frumoasă. Puterea Duhului Sfânt se odihnește peste ea, ea vorbește în alte limbi. Russel, tu ești un om bogat. Desigur. Unde este sora Creech? Eu încă nu am văzut-o. Este și ea aici? Acolo în spate. Soră Creech, eu sunt așa de recunoscător că Dumnezeu ți-a dat un asemenea copil! Ea se află la o vârstă în care fetele tinere râd după băieți și alte lucruri asemănătoare, se mândresc cu coafura lor, dar copila

aceasta prin puterea Duhului Sfânt vorbește în alte limbi. O, câți predicatori penticostali și-ar închina toată viața lor, dacă fiica lor care se învârtă prin petrecerile de rock-and-roll, ar face același lucru. Respectă acest lucru, frate! Eu știu ce lucrezi tu la firma „Interstate”. Eu am făcut același lucru: am lucrat din greu pentru a-mi crește copiii. Dar, frate! Gândește-te, Dumnezeu este credincios. El răsplătește. Da, desigur. „Eu voi răsplăti.” Dumnezeu să te binecuvânteze, Patty. Eu cred că nu te-aș fi recunoscut dacă te întâlneam. Dar să nu părăsești niciodată calea îngustă și dreaptă. Nu permite Satanei să vină cu ceva la tine, înșelându-te că ar fi un măr auriu, pentru că s-ar putea să fie o lămâie acră. Îndepărtează-te de așa ceva. Îndreaptă-ți ochii spre Hristosul de pe cruce. Mergi înainte pentru că ceasul este aproape.

Aș putea spune multe îndemnuri. Nu am fost în stare să vizitez mulți inși. Săptămâna aceasta m-am rugat pentru aproape 50 de persoane. Ei veneau și plecau. Au venit cu tot felul de necazuri, dar eu am fost ocupat cu studiul. Duminica viitoare ne vom ruga pentru bolnavi, și-L vom ruga pe Domnul să se coboare și să ne dea multă putere, și să Se descopere dacă voiește.

Oh, eu nici nu aș începe cu această epocă, pentru că știu că este ultima. În aceasta sunt cuprinse cele șapte epoci ale bisericii. V-ați bucurat pentru acestea? Poate că există multe lucruri în care voi credeți fundamental altfel decât mine, dar să nu folosiți asta împotriva mea. Iubiți-mă totuși! Nu contează ce veți face și ce veți spune, eu totuși voi gândi în același fel despre voi, și vă voi stima mai mult. Eu vă iubesc. Dumnezeu știe asta. Nu există om care să pomenească Numele lui Isus Hristos pe care nu l-aș iubi.

Eu nu doresc nici o amărăciune sau indiferență, chiar dacă noi nu am concorda serios asupra unor învățături. Dacă am sta la masă, iar celălalt mănâncă alt fel de plăcintă, ar fi exact ca aici. Înțelegeți? Dacă este vorba de părtășie, atunci noi ne iubim unii pe alții. Dacă nu facem aceasta, atunci ar trebui s-o facem. Noi nu vom putea să înaintăm pe calea lui Dumnezeu, până nu facem acest lucru. Să nu uitați! Să nu uitați că darul cel mai mare este dragostea! „Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, sau dacă mi-aș da trupul să fie ars, să am toată cunoștința, totuși nu mi-ar folosi la nimic.” Dar dacă va veni ceea ce este desăvârșit - „dragostea”. Dacă darurile Duhului nu sunt legate cu mortarul dragostei, nu va rezista. Orice alt mortar se va sfărâma. „Dragostea nu încetează niciodată.” Vedeți, acest lucru este în 1 Corinteni 13.

În seara aceasta vom începe cu tema despre această epocă mare. Adunarea va fi până în jurul orei 9:15. Îmi pare rău că nu avem suficiente locuri, dar într-o zi le vom avea. Dar acum vă rog să-mi faceți o favoare. Voi îmi cunoașteți poziția și știți ce mă va costa într-o zi. Ceasul se apropie. Vreau să vă rugați întotdeauna pentru mine. Gândiți-vă că am fost cât am putut de sincer. Îmi este clar că nu mai sunt tânăr, am 51 de ani. Eu nu pot să plec mai repede decât atunci când mă va chema Dumnezeu. Voi pleca în felul în care mă va chema El. Atunci am ajuns la capăt. Dar eu trebuie să fiu sincer și să spun adevărul fără rețineră. Eu știu că drumul acesta este singuratic uneori, dar dacă El este cu noi, ce mai contează?

Înainte de a ne ocupa de această epocă mare, doresc să ne ridicăm din nou, o clipă, pentru rugăciune. Și voi puteți să vă ridicați, apoi vă veți simți mai bine. Câți doresc ca la serviciul acesta de încheiere, să fie amintiți înaintea lui Dumnezeu? Ridicați mâinile către Dumnezeu! „Gândește-te, Doamne, la mine, la sfârșitul acestei epoci, și atunci când viața mea se apropie de sfârșit.”

Tată ceresc, noi nu avem limbi suficiente pentru a ne exprima mulțumirea pentru prezența Dumnezeului Celui Viu, care a fost în mijlocul nostru în ultima săptămână, și pentru lucrurile pe care le-am învățat de la Tine. O, cum ni Te-ai descoperit în timpul acesta și ne-ai făcut de cunoscut Cuvântul Tău atât de clar. O, cum Te-am așteptat și am încercat să ne exprimăm dragostea noastră, dar n-am reușit s-o facem, Doamne, pentru că limbile muritoare nu pot să facă acest lucru. Tu ne-ai mântuit și ne-ai trimis o foamete după Tine. Este scris în Cuvânt: „*Ferice de cei flămânzi...*” Este o binecuvântare și numai dacă flămânzești... „*Cei ce flămânzesc după neprihănire.*” Apoi Tu ai dat făgăduința cea mare: „*Ei vor fi săturați.*” Noi o credem, Doamne. Iartă-ne neajunsurile noastre.

Dacă intrăm azi în ultima epocă a Bisericii, Laodicea – noi am văzut până acum cum s-au potrivit Scripturile cu istoria. Tată, noi cunoaștem din prorocia Ta cea mare ce se spune despre această ultimă epocă. Totul se va împlini, așa cum s-a împlinit și în celelalte șase epoci. Tată, Te rog lasă Duhul Tău cel Sfânt să vină în seara aceasta și să ne binecuvânteze acum, în timp ce Te așteptăm. În Numele lui Isus, Amin. Mulțumesc. Puteți să vă așezați.

Dacă va voi Domnul, vom scrie în curând și o carte despre aceste epoci. Fratele Lee va lua înregistrările pentru stenografiere, și se va face o carte. Și apropo, în curând Rosela va avea cartea: „Un alcoolic mântuit.” Voi vă amintiți povestea ei, cum a chemat-o Duhul Sfânt în adunare. Patru din cele mai mari institute pentru alcoolici au trimis-o acasă, iar spitalele din Chicago au refuzat-o. Dar Domnul Isus a luat de la ea totul într-un moment. Ea merge azi prin închisori și prin alte localuri, și spune oamenilor că Dumnezeu poate să elibereze. Ea vorbește cu alcoolici, etc. Prin mărturia ei a câștigat pe mulți oameni

pentru Hristos.

Câți din voi îmi pot spune care a fost prima epocă a Bisericii? Efes. A doua? Smirna. A treia? Pergam. A patra? Tiatira. A cincia? Sardes. A șasea? Filadelfia. A șaptea? Laodicea.

Epoca Efes a durat de la anul 55 până la anul 170 d.H. Epoca Smirna a durat de la anul 170 până la anul 312 d.H. Epoca Pergam a durat de la anul 312 până la anul 606 d.H. Epoca Tiatira a durat de la anul 606 până la anul 1520 d.H. Epoca Sardes a durat de la anul 1520 până la anul 1750 d.H. Epoca Filadelfia a durat de la anul 1750 până la anul 1906 d.H.

Cu această trecere de la Filadelfia la Laodicea, a început ultima epocă. Ieri seară, am vorbit despre trecerea de la o epocă la alta. În seara aceasta vom vorbi despre sfârșitul Laodiceei.

Noi credem că această epocă, Laodicea, a început în anul 1906. Eu prevăd... rețineți cuvântul acesta, mai ales cei ce ascultați înregistrarea: eu prevăd. Nu spun că va fi așa, dar prevăd că epoca aceasta se va sfârși prin anul 1977, că Biserica va intra complet în lepădarea de credință și va fi vărsată din gura lui Dumnezeu. A doua venire a lui Hristos, sau răpirea, poate avea loc oricând. Eu aș putea să greșesc cu un an; aș putea să greșesc cu două zeci de ani, sau cu o sută de ani. Dar pe baza unei vedenii pe care mi-a dat-o Domnul, și luând în considerare felul în care avansează lucrurile, eu prevăd că epoca aceasta se va încheia undeva în intervalul 1933-1977. Cel puțin națiunea aceasta puternică va intra într-un război care-o va face bucăți [*fratele Branham vorbește despre o explozie - n.tr.*]. Lucrul acesta este foarte aproape. Și aș putea să greșesc în ceea ce privește datele: eu doar prevăd aceste date. Dacă înțelegeți cu toții, spuneți „amin”.

Dar Domnul mi-a arătat deja în anul 1933, într-o vedenie, o femeie mare și puternică. Am văzut în vedenie cum președintele Roosevelt ne va conduce într-un război. Am văzut cum Musollini va invada Etiopia, iar pe urmă el va avea un sfârșit rușinos. Am văzut cum cele trei ideologii - nazismul, fascismul și comunismul - se vor încheia toate în comunism. Câți din frați mai sunt azi aici, care își amintesc cum v-ați ridicat atunci în picioare, și ați repetat, cum v-am spus: „Fiți atenți la Rusia! Fiți atenți la Rusia, la împăratul nordului! Fiți atenți la Rusia, la împăratul nordului!” Câți din voi m-ați auzit spunând asta de repetate ori? Voi, bătrânii, care sunteți de la începutul bisericii aici. Eu am stat aici și am repetat de atâtea ori: „Priviți Rusia, pe împăratul nordului! Priviți ce vor face ei, pentru că aceste sisteme se vor strânge toate în Rusia.” Apoi am spus: „În cele din urmă națiunea noastră va intra în război împotriva Germaniei. Germania va face un zid de beton – linia Maginot.” [*Siegfried - zidul de vest - la granița cu Franța n.tr.*] Acest lucru s-a spus cu 11 ani înainte de construcția zidului. Și eu am spus: „Americaniii vor suferi acolo o mare înfrângere.” Unii din frații aceștia au fost acolo, fratele Roy Robertson și alții. Întrebați-i ce s-a întâmplat. Ei au trăit aceste lucruri.

Apoi am spus: „Totuși, în cele din urmă noi vom învinge și vom fi unii din câștigătorii războiului dintre noi și Germania.” Apoi am spus: „După acest război, știința va face progrese mari.” Și așa s-a întâmplat. Ei au făcut bomba atomică și alte lucruri. Am spus: „În acest progres, se vor construi automobile care vor semăna cu un ou.” Voi vă amintiți de forma mașinilor din 1933, caroseria care venea până jos, cu roata de rezervă, în spate. Priviți cum arată mașinile acum...

Apoi am spus: „La sfârșit se va inventa o mașină care nu va mai avea nevoie de volan. Eu am văzut o familie, călătorind într-o mașină care avea acoperișul transparent, pe ceva asemănător cu o șosea foarte frumoasă. Și ei stăteau și se uitau unul la celălalt, iar automobilul mergea de la sine și se înscria bine în curbe.” Ei au inventat deja mașina. Și atunci am spus: „Oh, cum va progresa știința în vremea aceea.”

Am spus: „Femeile vor primi drept de vot. Astfel ele vor alege într-o zi pe omul nepotrivit.” Și ați făcut lucrul acesta la ultimele alegeri. Voturile femeilor l-au ales pe Kennedy. FBI-ul a demascat faptul că mașinile de numărare voturi au fost reglate intenționat greșit. De ce nu se face nimic în această privință? De ce nu se spune nimic? Ei se tem să nu-și piardă slujba. Vedeți, politica este cu totul stricată. Asta-i! Sigur.

În această națiune nu există mântuire; nu există mântuire în nici o națiune. Mântuirea este doar în Isus Hristos. Așa este. Eu sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru America. Mai bine locuiesc aici, decât în altă parte a lumii, în afară de Canada. Canada și America sunt gemeni. Asta o știm noi, ele sunt națiuni identice, vecine. Locuri minunate. Mai bine locuiesc aici decât altundeva, pentru că aici este casa mea. Eu sunt bucuros și recunoscător că sunt american, dar vă spun: este nevoie de o trezire nouă. America are nevoie de așa ceva, dar nu o va primi. America nu se va mai ridica, ca o națiune creștină. Nu. S-a dus vremea ei. Vă aduceți aminte ce v-am spus acum cinci ani, când am fost la Chicago: „Ori vor primi Cuvântul în anul acesta, ori vor cădea tot mai jos.” Este pe bandă! Ei au respins și o vor face în continuare, până când în cele din urmă își vor vedea sfârșitul.

Dar va exista și o femeie puternică. Gândiți-vă, și acest lucru este pe bandă. O femeie puternică. Aceasta va fi sau o femeie președinte, sau reprezintă Biserica Catolică. Eu cred că va fi aceasta din urmă.

Într-o zi va prelua țara și va domina. Aceasta este o națiune feminină. Steagul a fost făcut de o femeie; are numărul 13. Totul a început cu 13: 13 stele, 13 dungi, 13 colonii. Totul este 13, 13 de la început. 13 stele pe dolarul lor de argint. Totul este numărul 13, și SUA apare în capitolul 13 din Apocalipsa. Tot timpul 13. Totul este „femeie, femeie, femeie”, de la început. Femeile au preluat birourile, au preluat Hollywood-ul, au preluat toată națiunea, au preluat toate posturile, totul. Ele sunt egale în drepturi cu bărbații, votează alături de bărbați, înjură ca un bărbat, beau ca un bărbat, și toate celelalte. Ele sunt momeala pentru Biserica Catolică pentru închinarea la femei. Oricum ei se închină la o femeie. O femeie imorală este cea mai bună momeală pe care a avut-o vreodată Satana. Ea este mai rea decât toate barurile care au existat vreodată. Ea poate să trimită în iad mai multe suflete decât toate barurile din țară. „*O femeie cinstită este cununa bărbatului ei*”, a spus cel mai înțelept om din lume. Un bărbat ar trebui să respecte o femeie cinstită. „...*dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui.*” [în engleză spune: „*o femeie rea este ca apa în sângele lui.*” – n.tr.] Sângele său este viața sa. Voi, bărbații care aveți soții cumsecade, nu știți cât de mult ar trebui să mulțumiți lui Dumnezeu pentru ele. Dacă Dumnezeu i-ar fi putut dărui unui bărbat ceva mai bun ca ajutor, ar fi făcut-o cu plăcere. Dar femeia este cel mai bun ajutor pe care Dumnezeu a putut să i-l dăruiască. Dar când ele se întorc de la...

Ea a fost aceea pe care a ales-o Satana ca unealtă a lui în Eden. El nu l-a luat pe bărbat, ci pe femeie. De ce nu s-a dus la Adam să-i ofere plăcerea? El a venit la femeie, pentru că pe ea a ales-o. Dumnezeu l-a luat pe bărbat, Satana pe femeie.

Priviți lucrurile acestea până la sfârșit. Atunci când a fost înființat Babilonul - o femeie. Așa o relatează istoricul Hislop în cartea sa „Cele două Babiloane.” Intrând în această epocă, aceasta încheie timpul națiunilor. Așa a început Babilonul, și tot așa se încheie: cu închinarea la o femeie, Maria - în biserică. Ce timp este acesta în care trăim!

Aceasta este epoca Laodicea. Denumirea ei înseamnă „căldicel”. A devenit bogată și se gândește că nu are nevoie de nimic. Dar Biblia-i spune că este nenorocită, săracă, oarbă și goală. Ce stare! Răsplătirea pentru biruitorii din această epocă este de a ședea cu Domnul pe tronul Său. Steaua, sau îngerul, sau mesagerul acestei epoci, este necunoscut. Cine a fost mesagerul în prima epocă? Pavel în Efes. Smirna - Ireneu. Pergam - sf. Martin. Tiatira - Columba. Sardes - Luther. Filadelfia - Wesley. Pe cel din Laodicea nu îl știm încă și probabil că nu-l vom cunoaște până când totul s-a sfârșit.

Dar aș vrea să vă spun cum cred eu că va fi acest înger pe care îl așteptăm. Vă convine acest lucru? Mai avem puțin timp pentru aceasta. Eu mi-am notat puțin ce cred eu despre acest mesager. Îngerul epocii Laodicea vine pentru a încheia această epocă. Conform Bibliei, el va veni la sfârșitul epocii, așa cum s-a întâmplat și cu ceilalți. El va veni la sfârșitul epocii. Nu la început, pentru că îngerul vine întotdeauna pentru a-i muștra pentru ceea ce au făcut ei.

„*Îngerului Bisericii din Laodicea, scrie-i...*” „*Îngerului Bisericii din Smirna, scrie-i...*” Vedeți? Cuvântul se adresează de fiecare dată îngerului la sfârșitul epocii respective. Pavel a fost către sfârșitul acelei epoci. Așa se continuă până la sfârșit. Prin aceasta se creează trecerea de la o epocă la alta. Îngerului i se spune despre ce este vorba. O epocă se împletește cu alta. La sfârșitul epocii, îngerul a primit mesajul. Cele șapte epoci ale Bisericii se suprapun ca șapte trepte.

Acum, în ceea ce-l privește pe îngerul care vine în ziua aceasta... am ceva notat aici. Eu aș dori să citesc. Dar el va fi cunoscut în ultima parte a epocii. Și pentru că noi suntem atât de aproape de aceasta, probabil că el (îngerul) se află acum pe pământ. Noi nu știm. Va fi un proroc puternic care va fi respins de lumea bisericească, pentru că ei vor persista în păcatele lor, și în cele din urmă vor fi vărsați din gura lui Dumnezeu, afară din prezența lui Dumnezeu. Eu cred că va fi unul ca Ilie. Vă voi spune ce motive am ca să cred lucrul acesta.

Să deschidem un moment cartea lui Maleahi. Vă voi spune de ce cred eu că trimisul va fi unul uns cu Duhul lui Ilie. Eu doresc să vă puneți acum coiful harului. Maleahi, ultimul capitol - ascultați în timp ce eu citesc; vă rog citiți cu mine din Bibliile voastre. Fiți foarte atenți în minutele următoare, înainte de a intra în tema acestei epoci.

Capitolul 4:1: „*Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină nici ramură.*” Ce spune El? EL vorbește despre o zi care va veni. Sunteți de acord cu aceasta? Ziua venirii Domnului! Fiți atenți, El vorbește aici lui Israel. Ce a spus El? Versetul 2: „*Dar pentru voi, cari vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii, și tămăduirea va fi supt aripile Lui; veți ieși, și veți sări ca vițeei din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor.*” În ziua când El va arde pământul, noi vom călca pe cenușa lor. Asta se

întâmplă în Împărăția de o mie de ani, desigur. În versetul 4 citim: „Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb, rânduieli și porunci, pentru tot Israelul!” „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” Sfârșitul Vechiului Testament.

Domnul Isus s-a referit la acest eveniment în Matei 17:11. Toți evreii îl așteaptă pe Ilie care trebuie să vină. Vom citim de la v. 9: „Pe când se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: „Să nu spuneți nimănui de vedenia aceasta, - („Nu spuneți despre aceasta. Păstrați-o pentru voi.”) - până va învia Fiul omului din morți.” Ucenicii l-au pus întrebarea următoare: „Oare, de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” („Nu trebuia să vină Ilie înainte de venirea lui Hristos, Soarele neprihănitului? De ce spun ei asta? Tu ești deja aici, și cărturarii spun că mai întâi trebuie să vină Ilie.” Acum fiți atenți.) „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile.”” EL nu a spus cine este acesta. Versetul 12: „Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, - (Isus nu le-a spus cine este acesta.) - ci au făcut cu el ce a vrut. Tot așa are să sufere și Fiul omului din partea lor.” (Acum, Ioan Botezătorul era Ilie care trebuia să vină.)

Fiți atenți, eu mă întorc înapoi la ultimul capitol din Maleahi. Amintiți-vă că El a zis că-l va trimite pe Ilie, înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare. Versetul 5: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” „...vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua... [adunarea răspunde: „Domnului” – n.tr.] ...ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”

Unde găsim noi ziua Domnului? La sfârșitul epocii, când lumea va fi arsă. Voi vă aduceți aminte, când am trecut prin aceste teme și L-am văzut cu peruca aceea albă. În jurul pieptului, El avea un brâu de aur. Vă amintiți? Și noi am dovedit cu Biblia că nu era o zi de sabat, nici de duminică, ci era ziua Domnului. Corect? Aceea va fi ziua când El va veni ca Judecător, și va lovi pământul cu blestem.

„... vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare.”

Observați venirile lui Ilie. Dacă veți observa, există texte care au o importanță multiplă, dar acest lucru este ascuns de ochii înțelepților, însă descoperit pruncilor, care sunt gata să învețe. Nu credeți lucrul acesta? Rețineți Cuvântul din Maleahi 4! Să trecem acum la Luca 2. Duhul Sfânt a venit peste mine în cameră, și eu am petrecut acolo un timp minunat. Eu caut textul din... „din Egipt am chemat pe Fiul Meu.” Poate mă ajută cineva să găsec textul. O clipă. [Fratele Branham caută textul respectiv, și un frate îi spune: „Luca 1:17” – n.tr.] Mulțumesc, frate. Așa este. Luca 1:17, nu Luca 2. Acum îl puteți nota.

„El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare...” Acest bărbat care va apărea va fi învățat de la naștere să nu bea sau să nu aibă de a face cu păcate de felul acesta. Ați înțeles? „...și se va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.”

Noi știm că aici s-a prorocit despre Ioan. Corect? Ioan Botezătorul era Ilie al zilei respective, cel care trebuia să vină. Noi mai știm că Scriptura are câteodată o dublă importanță. De exemplu, după cum am spus deja, Matei relatează: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” Asta cred de fapt căutam. „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.” Dacă veți căuta noțiunea de „Fiu”, aflăm că de fapt prorocul Osea nu se referea la Isus, ci la Israel - Osea 11:1. Dar acest text a avut un înțeles dublu, și s-a referit și la venirea lui Isus, pentru că Isus era mai mare decât Israel, pe care-l chemase afară.

Noi constatăm de asemenea că prima Sa venire nu este în legătură cu „ziua Domnului.” Corect? Să ne întoarcem la Maleahi ca să clarificăm aceasta - venirea zilei Domnului. Observați mai multe venituri! Prima și a doua venire. V-ați pregătit gândirea duhovnicească?

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” Noi înțelegem că nu este vorba despre Ioan Botezătorul, pentru că atunci nu a venit nici ziua înfricoșătoare a Domnului, și nici nu a fost ars pământul. Astfel, textul acesta poate să ne arate doar spre venirea viitoare a lui Ilie. Corect? Căci El a spus: „Eu vă voi trimite pe Ilie și voi arde pământul și îl voi curăța, iar voi veți umbla pe cenușa lor.” Aceasta este Împărăția de o mie de ani – noi știm acest lucru. După ce bombele au distrus totul, pământul se va îndrepta. Va fi o zi mare aici pe pământ, și Biserica va domni cu Isus 1000 de ani. Corect? Dar înaintea zilei cele mari și înfricoșătoare a Domnului, când totul va fi curățit și distrus, „Eu, vă voi trimite pe prorocul Ilie.” E corect? Din cauza aceasta nu poate fi vorba de Ioan Botezătorul, pentru că ziua cea mare și înfricoșătoare nu a fost atunci. Aceasta era la o distanță de 2000 de ani. Corect?

Observați versetul următor, și dacă veți fi cu adevărat duhovnicești... Aceasta este o scrisoare de dragoste, iar voi trebuie să citiți printre rânduri, ca să puteți înțelege totul corect. Știți ce vreau să spun. Amintiți-vă textul biblic: „*Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.”*” Cum am spus deseori despre scrisorile pe care mi le trimite soția mea: eu văd ceea ce scrie în scrisoare, dar citesc printre rânduri ca să înțeleg ce vrea ea să spună; pentru că o iubesc, eu cunosc firea ei. Voi trebuie să cunoașteți firea lui Dumnezeu și să-L iubiți, și atunci veți avea o părere corectă despre Scriptură. EL o descoperă.

Observați versetul următor - Maleahi 4:6: „*El va întoarce inima părinților spre copii, - fiți atenți acum - și inima copiilor spre părinții lor...*” Vedeți? Când a venit Ioan Botezătorul ca Ilie, el a întors inimile israeliților, părinților, spre cei ce au crezut mesajul său, spre copiii Noului Testament. Dar, acesta care va veni acum, va întoarce inimile Bisericii spre părinții de la Rusalii. Vedeți, acum este invers. Ați înțeles aceasta? Citiți-o. Fiți atenți: „*El va întoarce inima părinților spre copii...*”

El a spus către preoții ortodocși evrei: „*Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”*” Vedeți? El trebuia să întoarcă atunci pe acești preoți ortodocși rigizi, la credința copiilor - toți aceia care s-au botezat atunci și au așteptat venirea lui Mesia. „*Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare a lui Dumnezeu?*” Oh, Doamne. Vedeți, el întorcea inima părinților către copii.

„*...și inima copiilor spre părinții lor...*” Când va veni acest mare Ilie, la sfârșitul acestei epoci, el va lua mesajul de la Rusalii și va întoarce inima copiilor spre credința părinților. El îi va muștra pentru că ei nu s-au ținut de credința dată sfinților la început. Amin! Eu cred că vom recunoaște acum foarte bine, că va fi un Ilie. Nu-i așa? Noi o știm acum.

Vedeți, ziua Domnului nu a venit încă. Adesea m-am întrebat „Bărbatul acesta va fi doar un predicator?” Ilie a făcut minuni, fără să predice. Dar când același Duh a fost peste Ioan, el a predicat doar, fără să facă minuni. De ce? Isus urma să vină, El trebuia să facă minunile. Soarele neprihănirii urma să răsară cu vindecarea sub aripile Lui. Nu era necesar ca Ioan să facă minuni. El doar a vestit venirea lui Isus.

Acest Ilie, care trebuie să vină, va fi înțeles greșit. El va fi un om cu o asemenea putere înaintea Domnului, încât oamenii vor crede că el ar fi chiar Mesia.,... *norodul era în așteptare, și toți se gândeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul. ...Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „...eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor.* El va veni după mine.”

Atunci oamenii aveau mari așteptări ca să-l vadă pe Mesia. Ei credeau că Mesia trebuie să vină. Dar când l-au văzut pe Ioan, acest mare fenomen care s-a ridicat între ei, atunci au spus: „El este Mesia.” Ioan a spus: „Nu eu sunt. El va veni după mine.” Ați înțeles?

Deci prietenii lui apropiați vor crede că el ar fi Mesia. Observați încă ceva ce se va întâmpla în vremea aceea. El va veni chiar înaintea zilei Domnului. Pământul nu a ars în zilele lui Ioan Botezătorul. Acest lucru mai este încă la viitor. La prima venire, a predicat numai. La a doua venire, vor fi ambele: predicarea și semnele pe care Domnul Isus le-a făgăduit.

Să privim acum firea acestui proroc care va veni. Cum va fi el? Noi vedem că îngerul pentru epoca aceasta a fost făgăduit deja în Vechiul Testament. Cu ceilalți nu a fost cazul - Pavel, Ireneu - ei nu au fost făgăduiți în Vechiul Testament. Dar această epocă - sfârșitul, distrugerea, sfârșitul lucrurilor - este un timp groaznic, timpul acesta care este înaintea noastră, până acolo încât îngerul pentru epoca aceasta a fost făgăduit în Scriptură, în Vechiul Testament, în legătură cu sfârșitul acestei epoci. El este Ilie, unsul pentru timpul acesta.

Fiți atenți! Ce fel de fire va avea Ilie? Mai întâi, el va fi un proroc puternic, credincios Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că și Ilie și Ioan au fost credincioși Cuvântului. Așa este. El va face semne și minuni, va întoarce inima copiilor la credința părinților de la Rusalii.

Eu cred că acum a început tema cu acest înger. El va urî denomiinațiunile ca și Ilie. Așa va fi. El va urî denomiinațiunile. Ilie le-a urât, și la fel Ioan. Ioan a spus: „*Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”*” Pe oameni, el va căuta să-i scoată afară din acest sistem.

Ilie a spus: „Ei toți s-au rătăcit. Nu a mai rămas nimeni, decât eu singur.” El nu va suporta femeile destrăbălate. Ilie n-a suportat-o pe Izabela. Corect? Ioan n-a suportat-o pe Irodiada. Acești doi proroci aveau același Duh. Ei urau lumea denomiinațională, lumea bisericească. De asemenea nu suportau femeile destrăbălate, încăpățănate. Ceva din duhul lor se împotriva acestor lucruri. Izabela îl dorea mort pe Ilie. Irodiada a cerut capul lui Ioan.

Acest proroc va iubi natura ca și Ilie, care trăia singur în pustiu. Și Ioan iubea singurătatea pustiului.

Noi știm că așa va fi și cu Ilie. Și acest proroc va rămâne pe Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Da, el va rămâne cu Cuvântul, cu tot Cuvântul. De ce? Pentru a restitui credința care a fost în epoca Efes, și care s-a pierdut în timpul epocilor - credința pentru Biserica căreia i s-a dat o ușă deschisă, dar pe care a refuzat-o.

Acest proroc nu va fi o persoană învățată. Ilie Tișbitul nu a fost un învățat. Ioan nu a fost învățat. De copil el a mers în pustiu și a rămas acolo până în ziua când s-a arătat lui Israel. Luca 1:67-80, dacă doriți să vă notați.

Acest proroc va fi de asemenea, într-un fel, un om ciudat. După ce Ilie a avut o adunare mare, nimeni nu s-a mai putut înțelege cu el. Ilie era când într-un fel, când în altul. După ce a cerut foc din cer, și acesta a căzut pe altar și a ars totul, a fugit în pustiu spunând: „*Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinții mei.*” Corect? După trezirea aceea mare, el s-a așezat sub un ienupăr și a vrut să moară. Iar Ioan după ce a fost aruncat în temniță din cauza acelei femei rele, a devenit ciudat. Eu cred că domnul Pember, sau cineva, a spus despre el: „Ochiul lui de vultur s-a întunecat, în închisoare.” El a trimis pe unii din ucenicii săi să întrebe despre Isus. Dar tocmai el spusese: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.*” Ioan a văzut Stâlpul de Foc coborând peste Isus ca un porumbel. Ioan a mărturisit: „Acesta este Mielul lui Dumnezeu.” Apoi a spus: „Eu am trebuință să fiu botezat de Tine. De ce vii la mine?” Isus i-a răspuns: „*Lasă-mă acum, căci așa se cade...*” După ce a fost aruncat în închisoare, parcă i s-au înecat corăbiile. Vedeți, a fost greu ca ei să-i ridice moralul. După ce l-au îmbărbătat, el le-a zis: „*Mergeți și întrebați dacă El este Acela care trebuia să vină, sau să așteptăm pe altul.*” Lui i-a mers exact ca și lui Ilie. Vedeți, un fel de oameni ciudați. Nouă ne pare rău pentru el, pentru că știm despre ce este vorba.

Cum se purta Biserica la apariția lui? Mai bine nu aș spune lucrul acesta. Când acest proroc puternic Ilie, pe care ni-l va trimite Dumnezeu, se va prezenta așa cum a făcut-o Ilie... Biserica a fost gata să fie eliberată din mâinile păgânismului. Nu-i așa? Chiar atunci când a venit Ilie acolo și a spus: „Vom vedea cine este Dumnezeu.” Și Ilie a eliberat Biserica. În același fel a făcut-o și Ioan. Atunci când a fost vorba despre Isus, el a zis: „*Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.*” Ioan a început atunci să predice și s-a făcut de cunoscut chiar înaintea venirii Domnului.

Noi vedem ce trebuie să însemne Ilie pentru această epocă. Ilie nu a trebuit să moară. El a fost mutat și luat la cer: un simbol pentru Biserica de la sfârșit, când va veni acest Ilie. La sfârșitul timpului său, Biserica va fi răpită, fără să vadă umbra morții. Va avea loc răpirea. Eu cred că Ilie cel mare care va veni, va fi acel Ilie uns, despre care s-a prorocit pentru timpul sfârșitului. Amin! Eu cred că acest Ilie când va veni, va fi îngerul sau mesagerul pentru Biserica din zilele din urmă. Biserica din zilele de pe urmă va fi respinsă, stricată – deja este în starea aceasta. Eu cred că Ilie este făgăduit în Biblie. Cred că noi putem să înțelegem că Ilie a fost cel făgăduit în Biblie ca să vină în timpul acesta. Credeți lucrul acesta?

Acum să ne îndreptăm spre Laodicea, și vom vedea ce are să ne spună Domnul nostru în seara aceasta despre această epocă. Salutul către Biserică: cap. 3:14 „*Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: „Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu...”*”

Acest verset ne-ar ajunge pentru o seară întreagă... Fiți atenți. „Amin!” este „Cel de pe urmă.” Până acum El s-a arătat sub diferite titluri, dar aici, în ultima epocă, spune: „Aici este sfârșitul. Eu sunt Cel de pe urmă.” El ne arată de asemenea că este și Cel dintâi. EL este începutul zidirii lui Dumnezeu. Oh, ați înțeles acest lucru? Cum putea fi creat Dumnezeu, dacă El este Duh? El este veșnic. EL nu a fost creat niciodată, și nici nu va fi creat vreodată pentru că El este Dumnezeu de la început. Dar Acela care este „Începutul zidirii lui Dumnezeu”, a fost Isus Hristos atunci când a fost descoperit, când Dumnezeu a locuit în El. EL este „Începutul zidirii lui Dumnezeu”. Înțelegeți? „Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce este Amin, Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Dumnezeu și-a creat un trup, a coborât și a locuit în acest trup: acesta este „Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Înțelegeți? Oh, nu este El minunat?

Noi vedem că la început El Și-a descoperit Dumnezeirea. „*Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic.*” El s-a prezentat în sub diferite titluri în celelalte epoci, începând cu Efes, dar în Laodicea spune: „Eu sunt Cel ce este Amin. Eu am fost Cel dintâi la început, iar aici Eu sunt Cel din urmă. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu. De-a lungul epocilor ce vor urma, veți vedea că Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeu în chip omenesc. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu.” Amin! Pentru aceasta ar putea să strige de bucurie și un prezbiterian. Gândiți-vă numai la lucrul acesta! Începutul zidirii lui Dumnezeu! Oh, cât îmi place acest lucru: zidirea lui Dumnezeu, atunci când Dumnezeu a devenit trup în Isus Hristos și a locuit printre noi.

În versetul următor, El ar fi trebuit să laude Biserica: așa s-a întâmplat în celelalte epoci. Dar Biserica Laodicea nu a fost lăudată de El. EL a muștrat această Biserică, n-a lăudat-o. EL n-a lăudat această biserică pentru că nu avea pentru ce s-o laude. Cu toată lumina pe care o aveau, totuși au mers înapoi și nu au meritat

nici o laudă. Da, da. Ei aveau nevoie de muștrare, și au și primit-o. EL a avut cuvinte de muștrare pentru această Biserică, nu de laudă.

Acum voi citi vers. 15, 16: „*Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.*” Găsiți aici vreo laudă? Este o muștrare pentru această epocă rea, Laodicea, cea mai rea din toate. Celelalte erau chinuite. Ei nu aveau nimic, erau săraci pământește vorbind, pribegeau în piei de capre și oi, fără drepturi, tăiați cu fierăstrăul, arși, aruncați înaintea leilor, și totuși au ținut tare la credință. Dar gruparea Laodicea este bogată și nu duce lipsă de nimic. Este o prostituată. Așa este. Avem acum o lecție importantă și nădăjduiesc să ne ajute Domnul la aceasta.

EL a spus: „*Pentru că nu ești nici rece, nici în clocot, ci căldicel...*” Așa cum este laptele căldicel. Laptele rece e bun. Nu-i așa? Laptele fierbinte vă face bine. Dar laptele căldicel te face să verși. Îmi aduc aminte că într-o noapte m-am îmbolnăvit rău de tot, acolo jos la râu, acum 25 de ani. Stăteam (locuiam) într-o ambarcațiune amărâtă. M-am îmbolnăvit și cumnatul meu m-a vizitat ca să mă ducă la doctorul Isler. M-a întrebat: „Ce s-a întâmplat?” Eu am răspuns: „Mi-e rău de la stomac.” El a spus: „Bea un pahar de lapte călduț.” Oh, frate, laptele acesta călduț m-a făcut să vărs totul din mine.

Dumnezeu a spus: „O, dacă ai fi rece sau în clocot! Una sau cealaltă. Dar nu căldicei, pentru că Mămbolnăviți.” Epoca aceasta Îl îmbolnăvește pe Dumnezeu.

Răceala Bisericii Anglicane din zilele lui John Wesley, l-a obligat pe acesta să-și țină adunările în altă parte, pentru că acolo era rece și neplăcut. Răceala din Biserica Metodistă, l-a obligat pe William Booth să devină un predicator fierbinte. Vedeți, Dumnezeu a spus: „Dacă nu te pocăiești, îți voi lua sfeșnicul și-l voi da altcuiva.” Dacă Biserica Metodistă n-a vrut să primească sfințirea pe care a predicat-o Wesley, William Booth a venit direct după el și a mers mai departe cu „Armata Mântuirii.” De ce? Pentru că ei se organizaseră. Ei făcuseră o organizație din Cuvântul aceluși timp, iar Dumnezeu a spus: „Eu urăsc așa ceva.” Astfel William Booth s-a ridicat și a mers mai departe. Dar ce a făcut Armata Mântuirii? Același lucru. Ei s-au întors și s-au organizat. După el s-a ridicat Campbell, și ei au existat un timp. Apoi a venit John Smith cu bapțiștii. Apoi nazarinenii și după ei penticostalii. Ce au făcut nazarinenii? Ei au lucrat în același fel și au făcut o denominațiune. Ce a ieșit între timp din această denominațiune? Au ieșit două crenguțe: Biserica lui Dumnezeu, etc. Ce au făcut ei? S-au organizat. Lăsați-i în pace. Apoi au venit penticostalii cu binecuvântarea ploii târzii. Ce au făcut ei? Au organizat, iar El i-a lăsat în pace [*S-a retras – n.tr.*]. Așa este.

Acum vom ajunge la sfârșit. În câteva minute veți primi ceva puternic.

EL vă vrea sau fierbinți sau reci. Să nu fiți căldicei. Nu pretindeți ceva ce nu aveți. Fiți ori aprinși pentru Dumnezeu, ori mergeți înapoi în organizație. Să nu fiți căldicei!

Acum este același lucru. Același lucru se întâmplă acum în aceste biserici. El vrea să fiți sau fierbinți sau reci. EL nu vrea căldicei. În această stare căldicică au ajuns penticostalii. Din când în când se așează câte unul la pian, apoi câteva tobe în care ei lovesc tare făcând suficientă muzică. Poate că atunci se ridică cineva și spune: „Slavă Domnului! Aleluia!” Apoi muzica încetează. Oh, așa ceva Îl îmbolnăvește pe Dumnezeu la stomac.

Ei nu mai au o trezire fierbinte, în schimb au o întreagă mașinărie în această biserică (vedeți?) pentru că sunt bogați. Ei s-au unit și au făcut adunări mari și altele. Ei s-au simțit bine în această biserică, e drept. Dar totul este o mașinărie mecanică. Dar aceasta nu este căldura Duhului Sfânt.

Uitați-vă ce a spus El aici: „*Știu faptele tale: că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot! Dar, fiindcă ești căldicel, nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea.*” El a spus: „Aș fi vrut să fii rece sau în clocot. Dar pentru că nu ești, Eu trebuie să scap de tine, trebuie să te vărs din gura Mea.” Ei aveau mulți bani; aveau clădiri mari; erau în desfășurare lucruri mari; dar ei nu aveau căldura Duhului Sfânt. Oh, aveau o mașinărie, un regim. Oh, Doamne. Au avut o biserică unită. Aveau cele mai mari clădiri, și erau în desfășurare fel de fel de lucruri, dar nu aveau Duhul Sfânt. Înțelegeți? Asta a trimis Dumnezeu pentru Biserică: Duhul Sfânt.

Vom continua imediat cu versetul 16. Ei au tot felul de comitete. „Oh, noi avem o mare organizație: ‘Societatea de Ajutorare a Doamnelor în Vârstă’, jocuri de cărți pentru tinerii bărbați, jocuri de noroc vineri seara, și baschet duminică la amiază, baseball și așa mai departe. Și oh, tocmai avem și societatea bărbătească de bărfă. Noi avem de toate.” Eu vă spun: au de toate – cluburi și societăți și ce mai au - dar nu există nici o căldură a Duhului Sfânt. Vedeți, poate că aveți o organizație mare, dar nu aveți nimic acolo ca să o încălziți. Voi sunteți în clocot pentru lume, nu pentru Dumnezeu. Din acest motiv sunt ei căldicei.

Oh, voi aveți mai mulți membri ca oricând. Bapțiștii au spus: „Noi am crescut cu un milion într-un an.” Dar ce aveți? O mare mașinărie. Am auzit că ei fac acolo pauze pentru a fuma și apoi intră din nou.

Vedeți? Asta e! Biblia condamnă clar astfel de lucruri. „*Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu...*” Chiar și medicii condamnă aceasta, și spun: „Țigările sunt pline de cancer.” La radio ei spun: „Filtrul unui om care gândește.” Cine gândește astfel, este greșit. Cum zicea Billy Graham: „E o prostie să gândești așa.” Un om care gândește nu va fuma. Așa este! Trebuie să gândești de două ori înainte să faci ceva! Dar femeilor li se spune că fumatul le menține silueta și astfel ele pot îmbrăca aceste haine după ultima modă. Reclamele acestea vând țigările. Acum femeile fumează de trei ori mai mult decât bărbații. Exact așa este, pentru că ele vor să slăbească. Ele nu înțeleg că tutunul acela este TBC și cancer în forma primară, care pătrunde în ele și le ucide. Numai rele au ieșit din aceste lucruri. Și acesta este „filtrul unui om care gândește”? Oh, Doamne.

Dar voi ziceți: „Frate Branham, eu sunt împotriva. Noi avem adunări mari. Privește ce are Billy Graham în toată țara!” Desigur, o mașinărie mare, evangheliști închiriați, coruri plătite. Ei închiriază evangheliști. „Cât câștig dacă vin și țin adunare? Dacă nu-mi iasă atâtea mii de dolari, nu vin. Și cine va conduce cântările? Mergeți și-l închiriați pe cutare, el este un mare solist. Jumătate din ascultători vin din cauza lui.” Soliști plătiți, evangheliști plătiți. S-a ajuns până acolo că ei fac afaceri cu sufletele oamenilor. Câștigarea de suflete nu este treaba (afacerea) bisericii. Aceasta se întâmplă prin puterea Duhului Sfânt în Biserică. Mântuirea sufletelor este lucrarea lui Dumnezeu. Voi nu-i cumpărați cu bani. Nu, domnule. Ceva voi sunt doar fapte, fapte, fapte, evangheliști plătiți, dirijori plătiți, coruri plătite. Dumnezeu nu vrea asta. Toate acestea sunt faptele voastre. Dumnezeu nu le vrea. El dorește ca Duhul Sfânt să lucreze în voi. Așa este.

În versetul 17 citim: „*Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.*” Penticostalii din această epocă credeau că ei ar fi bogați. Și pe dinafară chiar erau. Da, ei sunt bogați. Gândiți-vă numai cum le mergea lor cu câțiva ani în urmă: stăteau undeva la un colț de stradă, umblau dintr-un local într-altul, și o duceau greu. Dar acum ei au unele din cele mai mari clădiri care există. Priviți numai biserica numită „Adunările lui Dumnezeu.” Au avut adunările într-un șopron de lemn, asemănător cu această clădire de aici, iar acum ei construiesc o clădire de șase milioane, și mai spun că Domnul Isus vine în curând. Faptele voastre dovedesc că nu credeți aceasta. Fățarnicie! Clădiri de milioane de dolari, și astfel de lucruri și spuneți „Isus vine în curând.” Iar misionarii săraci de pe câmpul misiunii n-au cu ce să se încălze - misionari cu adevărat temători de Dumnezeu, care mănâncă două porții de orez pe săptămână, ca să ducă Evanghelia în junglă, fraților lor. Iar aici se construiește o clădire de șase milioane de dolari! O biserică cu geamuri mari, colorate. Pentru așa ceva folosesc ei banii. Oh, ei au atâția bani încât au în bisericile lor asociații închiriate. Medicul de acolo trebuie să le avizeze evangheliștii și misionarii. Dacă cineva vrea să meargă pe câmpul Evangheliei, el trebuie să se prezinte mai întâi la medic, la un psihiatru, ca să-i fie testată inteligența. Pentru așa ceva trebuie să vă testeze Duhul Sfânt, nu un psihiatru.

„Dar noi suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic.” Desigur, voi aveți mulți bani. În afară foarte bogați, clădiri mari cu vitralii, predicatori elocvenți. Oh, Doamne. Eu vă spun - ei sunt foarte talentați: pot să vorbească o seară întregă fără să spună nimic. Eu spun asta pentru că ei spun lucruri pe care nu ar trebui să le spună. Ei se ridică și vorbesc despre una și alta. Voi știți cum este. Cântăreți plătiți... Așa este. Apoi vine la amvon un predicator bun de gură. Însă dacă el nu poartă „smoching”, și gulerul întors, adunarea lui se jenează cu el.

Cântăreții la fel, iar femeile cu păr scurt, ca Izabela, sunt atât de fardate că poți vopsi un grajd cu fardurile lor. După ce își schimbă hainele de cor, ele poartă pantaloni și îmbrăcăminte bărbătească, deși Biblia spune ca „*Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească...căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului, Dumnezeului tău.*” Ele umblă cu nasul pe sus pe stradă. Dacă ar ploua, ele s-ar îneca. Așa sunt Izabelele acestea, mândre, viclene și se enervează repede! Acesta este motivul pentru care noi nu avem nici o trezire. Oh, au voci ca de arhangheli. Dar Dumnezeu vă va trage la răspundere pentru aceasta. Acești Elvis Presley, etc., și Ernie Fords cu voci frumoase pe care le folosesc în slujba Diavolului. Dumnezeu a spus că le va cere socoteală.

Din acest motiv o respect eu pe Fanny Crosby, cea oarbă. Ea nu și-a vândut darul ei acestei lumi. Ea l-a ținut pentru Dumnezeu. Mulți dintre acești oameni, cântăreți talentați, vorbitori talentați, ș.a.m.d., în loc să-și folosească talentul lor pentru Dumnezeu, Satana i-a stricat și ei lucrează pentru el. Personalitățile de la radio și televiziune se vând lumii în loc să se predea lui Dumnezeu. Unii din ei vin la biserică bine îmbrăcați, cântă acolo, apoi se întorc și seara următoare cântă rock! Cântăreți pe care-i cunoaștem, fac parte din anumite biserici, apoi se duc și fac filme, și cântă rock-and-roll. Ei sunt regii rock-and-roll-ului și pretind a fi religioși. Este un truc al Satanei.

Unul din ei a avut destul bun simț: a vrut să devină predicator, să predice duminică dimineața, apoi să

meargă la radio să cânte rock. În cele din urmă a luat un pistol și s-a împușcat în cap. Îl respect pentru asta, dar el a avut tot atâta minte cât porcii aceia în care a intrat Satana, și ei s-au aruncat în apă și s-a înecat. Unii nu au nici atâta minte.

Eu vă cunosc și nu vreau să fiu atât de aspru, dar, frate și soră, noi trebuie să permitem ca lucrurile acestea să intre adânc în noi și să țină. Amin. Aceasta este ziua în care trăim. Cred că știți cum l-a numit Isus pe Irod: vulpe bătrână. Ioan i-a numit pui de năpârcci. Ei au clădiri mari cu vitralii, predicatori elocvenți, cântăreți plătiți. Dar ce au înăuntru? Nimic. Nimic din Duhul Sfânt. Purtați pantaloni scurți, apoi veniți și cântați în cor, voi, fățarnici nenorociți! Iar tu, predicatorule care mergi într-o adunare pentru că primești mai mulți bani decât în alta... Nenorocitul, tu nu ești bun pentru amvon. Banii! „Dacă nu puteți aloca atâtea mii de dolari, nu venim. Dacă nu cooperează toți cu mine, nu vin. Dacă nu conlucrează toate bisericile ca să se strângă bani suficienți, nu voi veni.” Frate, un adevărat om al lui Dumnezeu s-ar duce să predice sub călăuzirea Duhului Sfânt chiar dacă ar trebui să mănânce biscuiți și să bea apă de izvor. Așa este un adevărat slujitor al lui Dumnezeu.

Dar predicatorii încheie contracte pentru radio și TV, și câte alte lucruri, numai ca să scoată bani. Așa ceva nu este de la Dumnezeu. EL a spus: „Tu ești bogat și nu duci lipsă de nimic.” Sigur, dar exact ceea ce îți trebuie, nu ai! Dar tu nu știi. Vedeți? „Bogați, nu duc lipsă de nimic.” Sunt plătiți pentru lucrurile pe care le fac.

Poate ziceți: „Noi avem adunările mari.” Desigur. „Cele mai mari adunări... Știi tu, primarul vine la noi la biserică. Cutare personalitate vine la noi la biserică. Toate celebritățile vin la noi.” Dar dacă vin oameni săraci la biserică, oamenii sfinți, de aceștia vă temeți. Voi nici nu-i doriți acolo. Vă temeți să nu zică cineva „Amin” în timp ce predicați.

Cum am citit odată într-o carte despre o femeie. Ea a venit într-o biserică. Își crescuse copiii într-o biserică de modă veche de la țară, un loc unde ei aveau frică de Dumnezeu. Într-o zi a venit un tânăr și s-a căsătorit cu fiica ei. El făcea parte dintr-o adunare mare din oraș, a aceleiași denominațiuni. El a spus soacrei că ar fi creștin. A luat deci pe fiica ei la oraș. Cu timpul, el a dezvățat-o de lucrurile pe care le învățase ea în comunitatea ei din munți, și ea a primit alte lucruri din biserică aceea mare și frumoasă de la oraș. Dar acolo la țară ei aveau Duhul Sfânt; aici la oraș nu aveau nimic.

Într-o zi mama se hotărî să-și viziteze fiica. Ei s-au întrebat ce vor face cu bătrâna. Când a venit apoi la biserică, ea arăta ca o femeie din cărțile de povești: haina închisă până la gât, mâneci lungi, părul pieptănat frumos pe spate, fața curată. Când a intrat, ea a spus odată: „Aleluia! Dragii mei, cum vă merge?” Ea a spus: „Mâine este duminică. Doar mergeți la adunare, nu?” Ginerile ei a spus: „Ce vom face cu ea? Așa cum este ea, n-o putem duce acolo.” El a vrut ca ea să rămână acasă. Dar ea a răspuns: „Eu nu pot să rămân departe de biserică. Aici precis este o adunare pe aproape. Eu am văzut una aici în colț.” El a spus: „Atunci va trebui să mergem.” Când au intrat, au lăsat-o pe ea prima, pentru că le era rușine cu ea. Ea a trecut strada cu haina ei lungă. Ea purta Biblia sub braț. Poate că numele ei nu era scris pe lista celor mari, dar eu cred că numele ei era scris în cartea vieții Mielului. Asta conta. Ea a intrat în sală și s-a așezat acolo, și-a deschis Biblia și a început să citească. Toți au început să se uite la ea ca la cineva de modă veche, care venea din trecut. Ei toți erau bine îmbrăcați, laodiceeni tipici. Se uitau la această mamă bătrână, care zâmbea și citea Biblia.

Apoi a venit păstorul. După ce au terminat ei cu toate celelalte lucruri, le-au mai rămas 15 minute pentru predică. El s-a ridicat și a spus: „Domnul este bun.” Ea a spus: „Slavă lui Dumnezeu, așa este. Aleluia!” Toți și-au întins gâturile ca găștele, privind în toate părțile să vadă cine a vorbit. După un timp, el a început din nou, și a zis: „Creștinii din fiecare epocă, ar trebui să fie viteji și buni creștini.” Ea a zis: „Slavă lui Dumnezeu, asta este drept.” Din nou au privit cu toți în jur. El a făcut „Hmm...” și s-a uitat spre diaconi. Ei au înțeles ce vrea și au mers în spate, au luat-o pe femeia aceasta bătrână de braț și au dus-o la ușă, și au spus: „Tu întrerupi pe păstor.”

Voi sunteți morți și nu știți! Cu ce vă ajută vitraliile? Ce se va întâmpla băncile voastre tapițate și cu adunarea voastră mare? Merg de-a dreptul în iad. Căci dacă nu aveți Duhul lui Dumnezeu, sunteți pierduți. Dacă nu sunteți născuți din nou, nu puteți vedea Împărăția lui Dumnezeu. Așa ceva este amar. Cum înghițeam eu uleiul de ricin: spuneam: „Mamă, eu nu-l pot suporta.” Ea mi-a spus: „Dacă nu ți se face rău, nici nu poate avea efect.” Cam așa este și cu aceste lucruri.

Dacă vreți să vorbiți în adunările lor mari... Dacă mergeți la biserică lor, și spuneți: „Sunteți penticostali?” „Oh, da, desigur, noi suntem penticostali.” „Credeti voi în nașterea din nou?” „Da.” „Atunci așa vrea să vă arăt ceva...” „Oh, uită-te la această clădire! Știi cât a costat? Trei sferturi de milion de dolari. Știi tu, mai înainte noi nu am avut așa ceva. Noi ne aflăm atunci afară pe stradă.” Da, da, și dacă te uiți ce lucruri scumpe și-au adunat ei acum... Și ei spun: „Oh, noi avem toate lucrurile acestea mari.” Dar nu-i mai doare

inima pentru păcătoșii pierduți. Tot timpul vor să vă arate ce clădire au ei. Ei spun: „Să vezi câți vin la noi la școala duminicală!” Dar la ce le ajută, dacă nu au Duhul Sfânt!? „Bogați, nu duc lipsă de nimic.” – așa a spus El. „Tu zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit, și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” Asta este.

Oh, sigur că ei spun: „Știi ceva? Biserica mică pe care o aveam noi, este acum în spate. Aceasta este acum biserica cea mare.” Și eu vă spun, ei nu se îngrijesc de suflete, însă trebuie să poarte de grijă de toate celelalte lucruri. Asociația femeilor pentru ajutorare, și tot felul de lucruri de care ei se îngrijesc, dar nu-i mai interesează sufletele pierdute. O, în ce hal a ajuns biserica. Ei nu au nici o dorință pentru salvarea de suflete, dar îi interesează prosperitatea materială. Ei au dorințe greșite. Scriptura spune: „Ei nu știu că sunt nenorociți, săraci, orbi.” Ei cred că ar putea converti lumea cu bani. „Oh, dacă am avea un program mai bun ca să câștigăm mai mulți bani, cred că am putea să convertim lumea. Frate Branham, dacă am putea să aducem în biserica noastră pe unii din oamenii bogați, dacă i-am putea face să scoată bani din buzunarele lor, cred că am putea să înființăm o societate care să meargă și să convertească lumea. Am putea să mergem cu avioanele să aruncăm literatură peste toată Africa... dacă am avea ceva bani.” Fraților, lumea nu poate fi convertită cu bani. Lumea se va converti prin Duhul Sfânt, prin predicarea crucii sub puterea Duhului Sfânt. Numai astfel se poate converti lumea. Programul lui Dumnezeu nu sunt banii, ci Duhul Sfânt. Acesta este programul lui Dumnezeu pentru epoca Laodicea, sau pentru oricare epocă din trecut.

Ei au nevoie de Duhul Sfânt. Ei spun: „Noi avem aur.” Este aur, dar nu cel care trebuie. Ei posedă mult aur, dar nu aurul adevărat. Și de aceea Isus le-a poruncit: „Știu că ești bogat, și că ai aur și n-ai nevoie de nimic. *Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc.*” (Un alt fel de aur, un aur încercat în cuptorul, care a trecut prin focul morții, pe la Calvar...) Aurul pe care-l au ei acum va putrezi, va rugini. Notați Iacov 5:1-4 și veți înțelege. „*Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor, care au să vină peste voi. Bogățiile voastre au putrezit...*” Vedeți, acesta este aurul care putrezește. Dar aurul pe care-l dă Isus este Duhul Sfânt, undelemnul auriu al Duhului turnat în inima voastră. El vă sfătuiește: „Veniți și cumpărați aur de la Mine, dacă vreți să vă îmbogățiți.”

Ei erau și orbi. Este rău să nu vezi. Creștinii aceștia erau miopi. Singurul lucru pe care îl vedeau ei erau clădirile lor mari. Singurul lucru la care se puteau uita era marea lor adunare. Vedeau numai corurile în haine lungi. Ei erau așa de miopi, încât nu vedeau dincolo de nasul lor. Eu cred că mai degrabă erau miopi. Ei puteau să vadă doar... „Știi ceva? Eu fac parte din cutare biserică.” Vedeau numai denomiinațiunea lor cea mare cu mulți membri, școala lor duminicală, clădirile lor arătoase...

„Dar ei au nevoie de Duhul Sfânt” a spus Isus. Ei aveau nevoie de Duhul Sfânt. Astfel Domnul a spus: „Ochii voștri sunt atât de bolnavi, sunteți așa de miopi încât vedeți doar clădirea și adunarea voastră mare. Primarul și toate personalitățile vin la voi, dar pe Mine M-ați uitat. Dacă sunteți așa de orbi, și aveți ochii atât de infectați, o să vă vând niște alifie pentru ochi.” Nu-i ciudat că doctorii în teologie nu aveau așa ceva? Ei aveau mult parfum, multă teologie. Dar aveau nevoie de alifie pentru ochi - Duhul Sfânt - ca să-și maseze ochii și să aștepte venirea Domnului, ca să poată privi în Biblie, să poată să vadă Cuvântul. Ei știu cum să spună „aaaaamin”. Aveau parfum; aveau toate miresmele; dar ei aveau nevoie de alifie pentru ochi, așa spune Domnul. „Voi aveți nevoie de alifie pentru ochi, ca să vi se deschidă ochii!”

Eu cred că v-am spus deja ce păteam când eram mic. Tocmai mi-a venit acum în gând. Eu am crescut în munții din Kentucky. Noi locuim într-o casă veche de lemn. Sus aveam o încăpere cu o saltea cu paie. La capătul acelei saltele era o pernă cu fulgi. Eu nu știu dacă știți ce sunt acestea. Noi eram săraci. Tata și mama aveau patul jos. Noi ne urcam sus pe o scară, mama întindea o foaie de cort peste noi... Știți, printre șindrilele acelea vechi puteai să numeri stelele, vedeai lumina lunii – așa găuri aveam în acoperiș. Dacă ploua sau ninge, ne ascundeam sub foaia de cort ca să nu ne udăm. Câteodată se făcea curent și noi ne răceam, și ochii ni se umpleau de mizerie. Dimineața mama ne chema jos. Eu ziceam: „Mamă, eu nu pot să vin, pentru că mi s-au lipit pleoapele.” Răceam la ochi și nu-i puteam deschide, știți voi. Noi copiii, încercam să ne deschidem ochii dar nu reușeam.

Bunicul meu pune capcane pentru raton. Grăsimea de raton era medicamentul pe care-l foloseam noi pentru orice. Cu ea ungeam și ghetele. Dacă ne durea gâtul, se mai amesteca cu terebentină și trebuia s-o înghițim. De fiecare dată când aveam ochii umflați, mama lua acest „medicament” alifie, îl încălzea încât era chiar fierbinte, și ne ungea pe ochi până ce unsoarea își făcea efectul. După o vreme îmi puteam deschide ochii, puteam să vad.

Eu vă spun, noi aveam câte un curent groaznic. A trecut prin țară un curent așa de rece, care spunea: „Zilele minunilor au trecut. Duhul Sfânt și vorbirea în limbi nu există. Nu există botez în Numele Domnului Isus.” Tot felul de curente au venit și prin acestea s-au închis mulți ochi, prin frigurile acestea spirituale.

Fraților, va fi nevoie de mai mult decât grăsime de raton pentru a-i deschide. Este nevoie de un botez proaspăt al Duhului Sfânt, ca să vă maseze ochii și să vă facă să vedeți, miopia să fie luată de la voi ca să puteți vedea că este adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Așa este! Oh, „Eu te sfătuiesc să cumperi de la Mine alifie pentru ochi, și să-ți ungi ochii.”

Doctorii în teologie au teologia lor proprie, parfumurile lor și celelalte lucruri, dar este nevoie de mai mult decât atât. Este nevoie de Duhul Sfânt care să dea viziunea spirituală ca să vezi la lucru puterile cerești. Este nevoie de alifia Duhului Sfânt. O alifie este un untdelemn într-o stare solidă. Noi știm acest lucru. Iar Duhul Sfânt este untdelemnul lui Dumnezeu.

Ei spun: „Frate drag, tu ești în regulă. Nu-i nimic greșit în a ... Totul este în ordine. Noi avem cea mai mare biserică din oraș.” Parfumul acesta nu are efect. Te va face miop, încât vei spune: „Da, avem cea mai mare biserică.” Ce se va întâmpla însă la judecata viitoare, când Dumnezeu vă va trage la răspundere pe voi, membrii bisericii Laodicea? Eu vorbesc nu numai pentru cei de aici, ci benzile merg în toată lumea, și vor ajunge la milioane de oameni din timpul acesta. Înțelegeți?

Așa este în Laodicea: căldicel, decăzut, miop și catâri. Catârul este o încrucișare, lui îi lipsește de la început priceperea. Dacă îi vorbești, el își ridică urechile lui mari și spune: „Ha, ha, ha!” El nu are nimic drăguț. El este o încrucișare între cal și măgar. Aceasta este problema acestui timp. Dacă unești laodiceeni și nicolaiți, obții din nou un catâr. Ei nu o știu. Dacă vorbești despre vindecarea dumnezeiască sau despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, atunci ei spun: „Ha, ha! Păstorul meu nu învață așa ceva. Noi ca prezbiterieni, nu credem așa ceva.” Pe ei îi poți numi ignoranți. Ce sunt ei?

Mie nu-mi plac catârii. Dar eu spun: mie îmi place un cal de rasă curată, pe care-l poți învăța ceva. Un cal poate învăța să se aplece – ați văzut caii de la circ: înțeleg aproape ca și un om. Calul știe câte ceva. El își cunoaște genealogia. Un catâr nu știe cine-i sunt părinții, și el nu se poate reproduce. Așa este cu unele din denomiționile acestea vechi, reci și formale. Ele nu se mai pot ridica din nou. De îndată ce biserica se transformă într-un cult, ea moare. Nu se va mai ridica. Ce este? Este o încrucișare.

Martin Luther era în ordine, dar ce s-a întâmplat când s-au organizat? Metodistii erau în ordine, dar ce s-a întâmplat când s-au organizat? Mișcarea pentecostală a fost în ordine, dar ce ați făcut când v-ați organizat? Ați încrucișat și v-ați dus înapoi în biserica nicolaită Catolică. Exact asta ați făcut. Ați preluat botezul lor, practicile lor, iar Biblia spune că voi sunteți fiice ale curvei.

Un cal de rasă este blând. Oh, el este bun. Mie-mi place așa ceva. El își pune capul pe umărul tău, este iubitor și prietenos. El știe cine este tatăl lui, bunicul lui, și străbunicul lui. I se poate verifica originea, pentru că este de viță nobilă. Mie-mi place să văd un creștin autentic, care știe de unde vine, nu unul care săptămâna trecută a fost metodist, săptămâna asta este baptist, iar săptămâna viitoare este pentecostal, și după aceea trece la „Pelerinii Sfințirii”. Un astfel de om nu știe cine este tatăl sau mama lui. Dar, lăsați-mă să vă spun: dacă cineva este născut din Duhul lui Dumnezeu, atunci el vă poate arăta originea până la ziua de Rusalii. El știe de unde vine – de la Rusalii. Eu vreau să fiu pentecostal din cap până-n picioare. Prin aceasta nu mă refer la cultul pentecostal, ci la adevărata putere a Hristosului înviat, mă refer la adevărata binecuvântare de la Rusalii.

Alifie pentru ochi, ca să putem privi înapoi și să vedem de unde vine. Voi vedeți numai ceea ce este biserica astăzi, dar priviți înapoi spre începutul ei, apoi continuați să vă apropiați de Dumnezeu, și vă veți depărta astfel de starea bisericii de azi.

Eu am observat încă ceva. „Ei sunt goi și nu știu!” Un astfel de om este într-o situație groaznică. Dacă el este ticălos, orb, nenorocit, gol și știe lucrul acesta, nu va sta nepăsător. Dar dacă este în această stare și totuși nu-și dă seama, înseamnă că și-a pierdut mintea. Corect? Eu știu că acestea sunt vorbe tari. Un om de acest fel nu mai este întreg la minte, nu mai este capabil să se ajute. Dacă vezi pe cineva venind pe stradă sărac, nenorocit, orb, ticălos și gol, iar voi spuneți: „Frate, tu ești gol.” „Oh, chiar sunt gol? O, frate, ajută-mă să intru undeva, ajută-mă să mă îmbrac.” Dar mergeți la ei și-i întrebați: „Ați primit voi Duhul Sfânt, de când ați crezut?” „Dar cine ești tu, un sfânt fanatic? Ia spune, ce vrei să zici cu asta? Nu-mi vorbi mie așa; eu sunt prezbiterian; eu sunt baptist; eu vin de acolo sau de dincolo.” Ei sunt goi și nu știu. Nu eu am spus acest lucru. Biblia o spune, despre această epocă. „Tu nu știi că ești gol. Vino și cumpără-ți niște haine albe de la Mine.” Hainele albe aparțin sfinților. Acestea reprezintă neprihănirea sfinților.

Goi? Desigur. Oh, voi ziceți: „Frate Branham, dar asta nu se potrivește bisericii noastre. Suntem cel mai bine îmbrăcați din oraș.” Nu mă îndoiesc de acest lucru: îmbrăcăminte după ultima modă, din cel mai bun material, așa cum poartă starurile de la Hollywood, atât de sexy încât este atrasă atenția tuturor bărbaților de pe stradă. Aha. Sigur. O doamnă îmi spunea: „Frate Branham, mie-mi spui? Noi cumpărăm aceste haine de la magazin: nu se mai găsește altceva de cumpărat.” Eu am răspuns: „Dar se mai vând încă stoffe și se mai

fac mașini de cusut. Deci, nu este nici o scuză.”

Biblia spune: „*Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*” Corect? Atunci dacă o femeie se îmbracă sexy și se prezintă așa înaintea unui bărbat, cine este de vină? Femeia este vinovată; ea a provocat acest lucru. Exact așa este! Tu poți să fii curată ca un crin față de bărbatul tău. Poate ești o fată tânără, care nu a făcut nimic rău în viața ei, și ești fecioară când te măriți. Dar dacă te îmbraci așa și îi provoci pe bărbați să te privească astfel, ei au preacurvit în inima lor. Păcătosul acela te-a privit. Ca și creștină poate că porți hainele cel mai bine croite din oraș, dar pentru o sfântă a lui Dumnezeu, nu se potrivește să te îmbraci astfel.

Dar ei spun: „Oh, nu, în comunitatea noastră toți sunt bine îmbrăcați, noi suntem bogați și nu ducem lipsă de nimic. Desigur! Chiar și păstorul nostru apare în sutană, corul are robe...” Iar Satana s-a ascuns dedesubt. Aha, așa este. Oh, toate aceste lucruri mari: coruri în robe, coruri plătite, pe care trebuie să le plătești ca să cânte. Predicatorului trebuie să-i dai o anumită sumă de bani, altfel pleacă la alții care-l plătesc mai bine. El va aduna conducerea comunității și va spune: „Fraților, voi ați fost așa drăguți cu mine. Voi m-ați plătit cu atâta pe săptămână, dar ceilalți îmi oferă mai mult. Penticostalii (sau indiferent cine) mi-au promis că-mi oferă mai mult.” Ce le mai rămâne de făcut sărmanilor credincioși? Ce șansă mai au ei? Ce șansă are o adunare săracă și umplută cu Duhul Sfânt? Ei nu pot să-și permită așa ceva. Atunci Domnul ridică pe cineva (Amin.), apucă pe cineva, îl umple cu Duhul Sfânt și îl pune supraveghetor peste voi. EL a spus: „Eu te sfătuiesc să cumperi haine albe de la Mine.” Biblia spune „...și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor și curat” - (*Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților*).

Să citim acum versetul 20 ca să ajungem la sfârșit. Fiți liniștiți și ascultați: „*Iată Eu stau la ușă, și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine. Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie. Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.*”

Acesta este unul dintre cele mai remarcabile cuvinte pe care le-am văzut în Noul Testament. Aș vrea să observați: „*Eu stau la ușă și bat.*” În general, citatul acesta este folosit și îndreptat către păcătoși. Corect? Noi spunem păcătoșilor: „Isus stă la ușa ta și bate.” Dar aici El bate la ușa Bisericii, pentru că El a umblat cândva cu ei, dar ei L-au scos afară prin organizația lor, prin comportamentul lor lumesc, și prin răceala lor. El se află în afara bisericii.

Amintiți-vă! La începutul epocilor Bisericii, El a umblat în mijlocul celor șapte sfeșnice. Este adevărat? Iar acum, la sfârșit, în afara cărei biserici Îl găsim? În afara bisericii Laodicea. Ei L-au dat afară! EL stătea afară și încerca să intre înăuntru. Ce tablou trist! Mântuitorul lumii stă în afara Bisericii pe care a răscumpărat-o cu sângele Său. Rușine să le fie!

„*Eu stau la ușă și bat.*” După ce a fost împins, izgonit afară, El încearcă să vină înapoi și bate la ușă. Acesta este cel mai înduioșător tablou din Noul Testament. Cred că nimic nu poate să fie mai trist: Mântuitorul lumii scos afară din propria Sa Biserică, din Laodicea. După ce le-a spus tot ce au făcut ei, bogăția lor, starea căldică și celelalte lucruri, ei... Nici n-a trebuit să-i verse EL din gura Lui: Îl vărsaseră ei deja. Și totuși, El mai bate la ușă și încearcă să intre. De ce? Pentru a le dăruia viața veșnică. El a încercat să salveze chiar și sufletele celor ce l-au ucis pe Golgota. Este cel mai trist tablou pe care l-am văzut în viața mea, sau la care m-aș fi putut gândi vreodată.

Dat afară! De unde a fost El dat afară? Ascultați acum fraților. Dacă lucrul acesta nu este frapant... Închipuiți-vă; lăsați să vă pătrundă acest lucru în inimă: atunci când Mântuitorul nostru a fost pe pământ, El a fost respins de propriul Său popor. EL a fost respins și exclus. Lumea L-a respins și L-a răstignit. Iar acum El este exclus din propria Sa Biserică. El nu mai este dorit nicăieri. Nimeni nu are nevoie de El. Ei au o denotațiune și nu mai au nevoie de El. Au un papă, de ce să mai aibă nevoie de Isus? Ei au un arhiepiscop sau alt supraveghetor general, nu mai au nevoie de Duhul Sfânt. Lor nu le mai trebuie așa ceva. Ei nu au nevoie de Hristos - Duhul Sfânt.

Eu nu cred că L-au aruncat afară cu bună știință, pentru că ei nu Și-au dat seama de absența Lui. Ei nu au observat absența Lui, pentru că încă mai cântau despre El; predicatorul încă mai vorbea despre El, așa că nu au observat absența Lui. Dar purtarea lor luminează și organizația lor care spune că „Zilele minunilor au trecut”, L-au făcut să plece de la ei.

Eu vă întreb. Fiecare trezire care a venit... istoricii știu lucrul acesta: fiecare trezire care a venit, a avut loc în afara organizațiilor. Și de fiecare dată când începea o trezire, erau prezente acolo semne și minuni, vorbiri în limbi, vindecări, etc. Imediat după ce murea întemeietorul, ei se organizau, făceau din acea trezire o organizație, și mureau imediat. Dumnezeu nu se mai folosea de ei.

Iar aici, în ultima epocă a bisericii, Dumnezeul Atotputernic se află afară și bate la ușă. Mi se rupe

inima când mă gândesc la aceasta. Domnul meu stă afară în fața ușii Bisericii Sale, după ce a fost împins afară printr-un comportament lumesc, răceală, denogațiune și indiferență. EL stă la ușă, bate și încearcă să intre înăuntru. Când m-am gândit la lucrul acesta, m-am aplecat peste masă și am început să plâng. De multe ori m-am gândit la Isus, când a fost El în casa aceluia fariseu și nimeni nu-L băga în seamă, și El avea picioarele murdare. Ei nu L-au întâmpinat la ușă ca să-I spele picioarele și să-L ungă, să-L curețe de mizeria de prin ulițele prin care umblase. Haina Lui atingea pământul și se târa pe ulițele acelea pe care umblau caii, și mirosul străzii rămânea pe El. Era obiceiul lor să spele picioarele celor ce intrau în casă. Sluga ce le spăla picioarele se afla la intrare. Cum intra cineva, i se spălau picioarele, apoi primea o pereche de sandale. I se ungea capul cu untdelemn pentru a mirosi frumos și pentru arsurile produse de soare. Părul era pieptănat, și apoi intra înăuntru.

Pat, te rog vino aici; eu vreau să vă arăt cum era procedura primirii oaspeților. Mai întâi ei se îmbrățișau. Prin aceasta, invitatul era bine venit. Dar atunci când Isus a venit ca invitat, s-a întâmplat ca la serbările noastre religioase - El a fost neglijat. Ei erau atât de ocupați cu afacerile lor, episcopii și alți demnitari erau acolo... A fost invitat și Isus, dar nimeni nu l-a spălat picioarele. Și El stătea acolo într-un colț. Ei de-abia au observat că era și El prezent. Picioarele Lui miroseau urât și erau pline de praf.

Apoi a venit acolo și o biată prostituată. Ea avea puțini bani. S-a uitat și ea pe-acolo și L-a văzut pe Isus stând cu picioarele murdare. Inima i s-a frânt. Ea se gândea: „Acesta este Omul care a iertat păcatele acelei femei. Acesta este Omul despre care am auzit, care a vindecat pe mulți. De ce nu-L respectă ei?” Din cauza prezenței episcopilor și a celorlalți, ei L-au neglijat. Ei L-au invitat să vină la ei. Așa facem și noi. Îl invităm în adunările noastre, dar când vine ne rușinăm de El. „Oh, așa spune și eu „Slavă Domnului!” O, nu, sora Jones ar crede că sunt un fanatic.” Fățarnicul! „Mă tem că dacă aş vorbi în limbi, ei ar spune că fac parte din mișcarea „limbilor.”” Tu ești un ticălos nenorocit. Rețineți: toate acestea se întâmplă! Și voi sunteți nenorociți, ticăloși, săraci, orbi și goi, și nu o știți.

Isus stătea acolo cu picioarele nespălate. Și o prostituată de pe stradă - eu o pot vedea cum vine pe drum în jos. Să vorbim despre ea o clipă. Eu îmi închipui cum merge ea la prăvălie și zice „Eu...” Și încep să-i curgă lacrimile pe obraji. Ea se gândea: „Nu pot s-o fac. Dacă duc mirul acesta acolo, El va ști cu ce bani l-am cumpărat. EL știe cum i-am câștigat, dar numai pe aceștia îi am.” Mai mult El nu cere. Mai mult nu cere. Pe El nu-L interesează. Veniți așa cum sunteți: „Nu am ce să-Ți aduc.”

Astfel ea a cumpărat niște mir și a mers acolo, și s-a gândit: „O, dacă aş putea doar să-L văd.” Apoi s-a furișat fără s-o vadă cineva. Nu, nu, EL nu fusese binevenit. Astfel ea a luat vasul de alabastru și l-a spart și l-a uns picioarele și a început să l spele. Ea a plâns și a zis: „Acesta trebuie să fie acela despre care am citit întotdeauna în Scriptură. Eu știu că El va recunoaște acest lucru.” Ce apă minunată pentru picioarele Lui: lacrimile pocăinței care-l cad pe picioare. Ea n-a avut cârpă pentru a-l șterge picioarele, așa că și-a desfăcut părul. Lacrimile îi curgeau pe obraji. Ea îi spăla picioarele și l săruta.

Isus stă cu picioarele murdare, dar nimeni nu observă. Astăzi i se dau nume înjositoare ca „sfânt fanatic” sau altceva de genul acesta, și nimeni nu ia atitudine pentru El. [*Fratele Branham cântă: „Voi purta crucea aceasta până ce moartea mă va elibera...”*]

Și această femeie plângea acolo. Atunci s-a sculat marele proprietar Simon, care-l invitase și se gândea: „Hmmm! Dacă El ar fi un proroc, ar ști ce fel de femeie este aceasta.” Fățarnicul!

Isus nu și-a mișcat picioarele; EL ședea numai și privea. Îmi place lucrul acesta. Nu lucrurile mari pe care le facem, ci cele mici, pe care le uităm câteodată - acestea contează. EL se uita la ea și tăcea. Nimeni nu l-a băgat în seamă, până la femeia aceea, care plângea la picioarele Sale. Lucrul acesta a atras atenția oamenilor. EL o privea fără să spună un cuvânt. Bătrânul Simon își zicea: „Dacă El ar fi un proroc, atunci ar ști ce fel de femeie este aceasta. Vedeți, noi suntem biserica mare aici. Noi știm că El nu este Proroc, pentru că altfel ar fi trebuit să știe ce fel de femeie este aceasta.”

După ce ea terminat, și lacrimile pocăinței cu care spălase picioarele lui Isus au curs pe fața ei, eu cred că El s-a simțit puțin mai înviorat. O, Doamne, mi-ar fi plăcut să fi fost și eu acolo. l-aș mai fi spălat încă o dată picioarele. Astăzi, femeile ar avea probleme dacă ar fi nevoite să ștergă picioarele cu părul. Ele ar trebui să se pună în cap pentru a o face, pentru că și-au tăiat părul.

Isus a stat acolo cu picioarele murdare, nimeni nu l-a băgat în seamă, dar ea l le-a spălat. După spălare, El a privit la ea ca și cum ar fi vrut să-i spună: „Totul este bine.” EL a privit puțin mai încolo și a zis: „Simone, am să-ți spun ceva. Tu M-ai invitat, dar nu M-ai salutat la intrare. Nu Mi-ai dat apă ca să Mi se spele picioarele. Tu nu Mi-ai uns capul când am intrat. Tu nu M-ai sărutat de „bun venit.” Dar femeia aceasta sărmană, o femeie de pe stradă, care nu avea apă ca să-Mi spele picioarele, Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei. Ea nu a avut cu ce să Mi le ștergă, dar le-a șters cu părul ei. Ea n-a încetat să-Mi sărute

picioarele. Acum aş vrea să-ţi spun: păcatele ei care au fost multe, îi sunt iertate.”” Dar lui Simon nu i-a spus așa ceva: „Păcatele tale, care sunt multe, sunt iertate.”

Iar astăzi Isus stă în afara organizațiilor penticostale, baptiste, metodiste, și încearcă să intre din nou cu Rusaliile. Dar oamenii trec pe lângă El. După ce purtarea voastră luminează L-a împins afară din biserică, EL stă acolo plângând și încearcă să intre din nou. O, este cel mai trist lucru pe care l-am văzut în viața mea. Ei nu au nevoie de El. EL stă afară și bate, încercând să intre.

Ei L-au aruncat afară. Ei cântau mai departe despre El, predicau despre El și nu au simțit absența Lui. Așa este. Activitatea lor religioasă continua. De ce? Ei erau miopi. Ei priveau la clădirile lor cele mari. Erau bogați. Priveau la acele organizații mari din care făceau parte, și încercau să le întărească și să aducă mai mulți membri. Ei nu l-au simțit lipsa. Nu, nu. Ei nu au simțit lipsa vorbirii în limbi. Nu au simțit absența mesajelor puternice din partea lui Dumnezeu, care străpung și taie împrejur inimile, prin care lucrurile lumii sunt scoase afară, ca pleava din grâu.

Dacă ați predica astfel în biserica lor, ei v-ar scoate afară. Dar Duhul Sfânt a predicat în felul acesta. Ioan botezătorul, bărbatul acela uns, a spus: „Pui de năpârci.” Dar ei nu au simțit absența Lui, pentru că nu avuseseră așa ceva. Ei au avut ceva de genul: „Veniți și voi la noi, scrieți-vă numele într-un registru de aici, și vă primim ca membri. Aduceți-vă scrisoarea de recomandare de la cealaltă biserică și vă vom primi. Cât puteți să plătiți pe an?” Vedeți? Asta este: „bogați și nu duc lipsă de nimic.” Oh, dar voi aveți nevoie de lucrul cel mai important, și pe acesta nu-l aveți, iar Isus stă afară și încearcă să intre înapoi cu Rusaliile.

Ce părere aveți, ce s-ar întâmpla cu Biserica Metodistă dacă Duhul Sfânt s-ar coborî peste biserică, iar ei ar începe să strige, să tresalte, să vorbească în limbi, și să se poarte ca niște oameni beți? Confederația i-ar da afară. Știți acest lucru. Ce s-ar întâmpla într-o Biserică Baptistă, dacă același lucru s-ar manifesta cu ei? Ar păți și ei la fel. La fel și cu penticostalii. Mulți dintre ei au pățit-o la fel. Ei nu vor să aibă de-a face cu astfel de lucruri. Ei ar spune: „Ei ne-au stricat covoarele cele noi.” Ce grupare nenorocită sunt ei.

El a fost cândva cu ei, a umblat prin mijlocul celor șapte sfeșnice. Dar aici este răspunsul: denominațiunile și lucrurile lumii, episcopii lor, cardinalii, L-au dat afară și nu l-au simțit lipsa. Ce trebuie să facem ca să-L reprimim înapoi? Dacă El este acum în afara Bisericii Penticostale, ce trebuie să facem ca să-L reprimim înapoi? Va fi nevoie de un vot unanim al oamenilor, pentru a-L aduce înapoi? Alegerea unui nou papă sau a unui cardinal nou L-ar aduce înapoi? Sau poate ar fi nevoie de o nouă denominațiune? Lucrurile acestea nu vor da rezultate niciodată. Cum Îl reprimim înapoi? Nu prin vot. Noi nu-L realegem, pentru că astfel El nu ar veni. Ascultați, aici aveți soluția: „*Dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa...*” Atunci noi știm ce este ușa. „*Dacă cineva aude glasul Meu și deschide ușa...*” Nu dacă o comunitate sau o organizație... El nu se mai ocupă de acestea. Ele sunt moarte și s-a terminat cu ele. El urăște sistemul lor – întotdeauna l-a urât. EL a spus că urăște așa ceva. EL o mai face și în seara aceasta.

„Dar dacă cineva, fie el metodist, baptist, prezbiterian, catolic, nazarinean, - *dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine.*” Acesta este mesajul pentru Biserica Penticostală. Nu să încercăm să trezim din nou organizația penticostală ci să reînviem în inima fiecăruia în parte binecuvântarea de la Rusalii. Aceasta este singura posibilitate. „...*voi cina cu el și el cu Mine.*”

Deci ce ne învață mesajul adresat Bisericii? Ei nu aveau nici un progres duhovnicesc. Nu. Este un regres, un declin tot timpul. Mesagerii Bisericii și mesajele adresate fiecărei epoci au condamnat denominațiunile. Însă Biserica era în declin și nu dorea să asculte mesajul. Denominațiunile erau lăsate în pace. Și astfel au născut creștini încrucișați, așa-zisi creștini, care nu știu nimic despre Dumnezeu sau despre Duhul Sfânt. Acesta este adevărul, așa cum stau eu pe această platformă. Membrii lor căldicei vor fi vărsați din gura Lui.

Apostolul Pavel a avertizat – neamurile erau o ramură. Dacă doriți, puteți citi în Romani 11:15-27. Acum este târziu. Vă voi cita textul acesta, acum, chiar înainte de încheiere. Apostolul Pavel, vorbind romanilor, neamurilor, a spus: „Dacă Dumnezeu n-a cruțat ramurile originale, ci le-a tăiat din pricina necredinței...” Corect? De ce au fost ele tăiate? Pentru că au respins Rusaliile. Corect? În ziua Rusaliilor au batjocorit și au hulit pe Duhul Sfânt. Atunci când a fost Isus pe pământ, ei L-au numit Belzebug, au spus că ar fi de la Satana, un vrăjitor, și altele. EL a spus: „Eu vă iert, dar dacă va veni Duhul Sfânt iar voi veți vorbi împotriva, niciodată nu vi se va ierta.” Și amintiți-vă că Isus nu și-a trimis ucenicii la neamuri, ci mai degrabă oile pierdute ale Israelului. Cum s-au condamnat ei înșiși? Hulind pe Duhul Sfânt, spunând că Duhul lui Dumnezeu ar fi ceva necurat. Ei L-au batjocorit, când aceia jucau în Duh, în ziua de Rusalii. Cetatea care a răs de lucrarea lui Dumnezeu a fost nimicită în același secol de către Titus, iar sângele lor a curs pe porți. Ei și-au mâncat proprii lor copii. Așa este. Una dintre cele mai mari națiuni din lume a fost smerită și împrăștiată în cele patru puncte cardinale. De ce? Din cauza necredinței! Și acesta era pomul original -

Israelul.

Și n-a spus-o Pavel? Cine a găsit versetele? Le-ai găsit, Pat? Ridică-te și citește de la vers. 15 la 27: *„Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți? Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și plămădeala este sfântă; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte. Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic, ai fost altoit în locul lor, și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului, nu te fâli față de ramuri. Dacă te fâleşti, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine. Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.” Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor, și tu stai în picioare prin credință: Nu te îngâmfa dar, ci teme-te! Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu te va cruța nici pe tine. Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu. Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși. Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor? Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov. Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi șterge păcatele.”*

Ați înțeles? Apostolul Pavel a spus: *„Dacă Israelul, care a văzut semnele Duhului Sfânt, a fost tăiat...”* Rețineți: pentru că au respins mesajul lui Pavel (pocăința și botezul în Numele lui Isus, semnele și minunile care însoțesc pe credincioși) – ei le-au respins. Atunci Pavel a spus: *„De acum încolo mă voi duce la neamuri.”* Corect?

Ei au fost numiți pentru prima dată creștini în Antiohia. Pomul original a fost sfânt, și crengile au fost sfinte, dar pentru că ei nu au crezut mesajul de la Rusalii pe care-l predica apostolul Pavel, Dumnezeu i-a tăiat și a altoit crengile unui măslin sălbatic – pe noi, neamurile, pentru ca să trăim din substanța aceluiași pom. Cu cât mai mult dacă respingem mesajul de la Rusalii, care a existat în toate epocile Bisericii, Dumnezeu este în stare să îndepărteze crengile sălbatice pentru a altoi iarăși pe aceia ce sunt ai Lui de la început. El îi va respinge din pricina necredinței. Combinați lucrul acesta cu lecția de azi dimineață. Voi știți unde ne aflăm noi, nu-i așa? Noi suntem la sfârșitul timpului, înaintea răpirii Bisericii dintre Neamuri, pentru ca Duhul Sfânt să vină peste evrei, iar Isus să li se descopere și să-i pecetluiască pe cei 144.000. Asta este. Ramurile firești vor fi altoite din nou, și Israelul va fi iarăși binecuvântat.

Isus nu va bate în continuu la ușa voastră; El nu va rămâne tot afară. Va veni un timp când El va pleca, și atunci Îl veți căuta voi pe El, dar nu-L veți mai găsi. Veniți cât mai este timp. Veniți, cât timp El mai bate. Să nu încheiați compromisuri cu nimic: voi aveți nevoie de botezul cu Duhul Sfânt așa cum L-au primit cei de la Rusalii, aveți nevoie de același botez în apă, de aceleași lucruri pe care le-au făcut ei atunci. Să nu permiteți ca în inimile voastre să fie ceva mai prejos de aceste lucruri.

Acum dați-mi voie să vă spun ceva vouă, prietenii mei catolici. Voi credeți în fecioara Maria. Deși a fost mama lui Isus Hristos, ea a trebuit să meargă în camera de sus la Rusalii, și să fie umplută cu Duhul Sfânt, și s-a purtat ca o persoană beată. Ea a fost dintre cei 120, a primit botezul Duhului Sfânt, a vorbit în limbi și s-a purtat ca o femeie beată, atunci când Duhul Sfânt a fost peste ea. Dacă fecioara Maria a trebuit să trăiască această experiență ca să poată să meargă în slavă, cum vreți voi să ajungeți acolo cu ceva mai puțin? Gândiți-vă numai! Așa este.

Predicatorul baptist de aici din spate vrea să fie sigur că acest lucru este valabil și pentru bapțiști. Este pentru toți, indiferent cine ar fi aceștia. Doar să faci parte dintr-o biserică, să spui un crez și să mergi la biserică în fiecare duminică dimineața, nu te va ajuta la nimic. Voi doar Îl ridiculizați pe Dumnezeu. Ori sunteți creștini adevărați, ori nu sunteți nimic! Fiți ori reci, ori fierbinți. Voi n-ați văzut niciodată o pasăre albă-neagră, nici un om beat-treaz, nici un păcătos-sfânt. Nu, așa ceva nu găsiți. Ori sunteți umpluți cu Duhul Sfânt și Dumnezeu locuiește în voi, ori nu sunteți deloc. Ori sunteți, ori nu sunteți.

De aceea, gândiți-vă că Isus stă la ușa voastră. Și gândiți-vă la făgăduința lui Dumnezeu, pe care El vrea să o împlinească în zilele acestea. Din ce cauză? Respingere. De ce a fost tăiat Israelul? Pentru că a respins mesajul lui Pavel, mesajul Rusaliilor.

Credeți voi că aceasta este ultima epocă a Bisericii? Biblia spune aceasta. Și ce se va întâmpla cu ei? Ei vor fi tăiați pentru că au respins mesajul de la Rusalii. Apoi Dumnezeu se va întoarce din nou spre evrei și tot Israelul va fi mântuit. EL îi va primi ca națiune, nu individual. Dar, în cazul nostru (al neamurilor), este vorba despre persoane individuale. Mai întâi El a venit la Iudei.

În Fapte 15:14 citim că El își scoate un popor dintre neamuri, pentru Numele Său – Mireasa Lui. Un „popor”: unul de aici, unul de acolo, unul de dincolo - El se ocupă cu persoane individuale dintre neamuri, indiferent de naționalitate, crez, sau culoare. El se ocupă de noi individual; este ca un buchet de flori, pe care El îl va pune pe altarul Lui. Dar în ce privește Israelul, El s-a ocupat întotdeauna de ei ca națiune. Ei sunt oamenii unei națiuni, ai națiunii Sale.

Eu sunt bucuros în seara aceasta, pentru acest mesaj. Și sunt așa de bucuros pentru faptul că ați participat. Eu prețuiesc prezența voastră. Eu mulțumesc Atotputernicului Dumnezeu că m-a lăsat să văd ceea ce am văzut, și mi-a dat posibilitatea să aduc mesajul acestei biserici. Acum mi-am descărcat inima. De o vreme Duhul Sfânt a lucrat în inima mea; eu nu am putut scăpa de lucrul acesta.

Eu am fost călăuzit să fac două lucruri: să mă duc la Shreveport, Louisiana, pentru o adunare cu fratele Moore. Soția mea care este aici poate să vă spună. Eu aproape că am plâns săptămâni întregi pentru că am vrut să mă duc la Shreveport. De ce? Oricine a fost acolo la Shreveport știe acum de ce. Ei nu au mai văzut și n-au mai auzit așa ceva niciodată: predicatorii au venit de pretutindeni, bapțiști și din alte comunități. Un bărbat a spus că a vrut să deschidă frigiderul, și Duhul Sfânt a venit peste el și i-a spus: „Du-te la Shreveport. Acolo ți se va spune ce trebuie să faci.” I-a spus numele meu, și unde să mă găsească. Duhul Sfânt i-a spus: „El îți va spune ce să faci.” Eu i-am spus: „Bazinul este pregătit! Tu ai nevoie de botezul cu Duhul Sfânt.” Astfel de lucruri se întâmplau. Oamenii vorbeau, proceau și spuneau lucruri care s-au întâmplat în mijlocul nostru.

Apoi eu am spus: „Trebuie să mă duc la Jeffersonville și să scriu această carte, pentru că nu știu cât voi mai fi aici. Dar dacă spun aceste lucruri, apoi ajung să fie scrise, atunci după ce voi pleca eu, cuvintele vor trăi mai departe.” Am notat pasajele din istorie care vor fi preluate în carte. Și eu am venit aici ca să prezint Cuvântul înaintea bisericii, pentru că aici primesc inspirația Duhului Sfânt, pentru că lucrurile acestea nici eu nu le-am știut. Așa este. Spun asta în Numele Domnului. Nici eu nu am știut aceste lucruri.

Acum mă simt ușurat. Eu simt că Dumnezeu ne-a adus acest mesaj. Eu cred că noi ne aflăm la capătul drumului. Cred că a sosit ceasul ca manifestarea (descoperirea – n.tr.) lui Dumnezeu să se facă de cunoscut în mijlocul nostru. Eu nu știu cât va mai dura, dar ceasul va veni în curând.

Noi privim după prorocul acela mare, care se va ridica. Poate că el va veni în vremea mea, poate în timpul celor tineri. Eu nu știu. Poate că este deja în mijlocul nostru. Noi n-o putem spune. Duhul Sfânt este aici ca să ne călăuzească până în timpul acela, iar când această călăuză (*sau: conducător – n.tr.*) ne va lua dincolo (*sau: ne va prelua – n.tr.*), și el va fi uns cu Duhul Sfânt. Este vorba, desigur, despre acel Ilie care va veni. El va fi călăuza care va întoarce inimile copiilor înapoi la mesajul Tatălui nostru ceresc din ziua de Rusalii, când El Și-a turnat Duhul Său.

Eu am prezentat această temă cât de bine am putut, în conformitate cu istoria și cu Biblia, și am arătat că lucrul acela a venit prin decursul epocilor bisericii, și că este prezent și astăzi: am arătat că denominațiunile (*culțele – n.tr.*) sunt un blestem înaintea lui Dumnezeu. Eu nădăjduiesc că lucrul acesta s-a înrădăcinat în voi, conform Scripturii, a Faptelor Apostolilor și a istoriei. Dumnezeu nu și-a organizat niciodată Biserica Sa. Mama bisericilor organizate este ierarhia Romano-Catolică. Biserica Romano-Catolică este mama tuturor organizațiilor. De îndată ce are loc o trezire în orice grup protestant, ei se întorc exact înapoi și fac același lucru. Și Biblia spune că Biserica Romano-Catolică este o curvă. Ea are fiice, care sunt biserici ieșite din ea. Ele trebuiau să fie femei, ca să fie curve.

Dar El a mai spus și lucrul acesta: „*Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.*” Voi toți, metodiști, bapțiști, indiferent ce sunteți: „*Dacă cineva deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el.*” Frații mei și surorile mele, fie ca în ziua aceea să fim numărați în turma cea mică, ce așteaptă venirea Sa, atunci când El îi va lua de pe întreg pământul. Căci răpirea va fi universală! „...*doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat... Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat...*” Acest lucru ne arată că într-o parte a pământului va fi zi, iar în cealaltă parte va fi noapte. Vedeți? „Doi vor fi într-un pat, doi vor fi la câmp.” Înțelegeți? „Unul va fi luat...”

Așa cum v-am spus azi dimineață, într-una din zilele acestea veți merge pe stradă, veți vorbi cu mama voastră, apoi vă veți uita împrejur și ea a dispărut. Veți sta la masă bându-vă cafeaua sau mâncând micul dejun, și dintr-o dată vă veți uita în jur și veți constata că tatăl vostru nu mai este acolo. Exact așa este. Lucrul acesta se apropie, dar noi nu știm timpul când se va petrece. Dar după ce a trecut, a trecut. Atunci nu mai puteți schimba nimic. Voi ziceți: „Asta aud de multă vreme.” Dar odată o veți auzi pentru ultima oară. Se va întâmpla, pentru că este Cuvântul Domnului. Și amintiți-vă: ce a fost greșit în cele opt seri, la predicarea Cuvântului? Ceea ce a spus Isus aici s-a întâmplat în fiecare epocă exact așa cum a fost spus.

Noi vedem că epoca aceasta se potrivește exact în ceasul acesta. Chiar și azi-dimineață, când am

vorbit despre pilda celor zece fecioare. Biblia spune că atunci când răsună chemarea: „Iată, Mirele vine!”... Venirea Domnului - mai întâi este predicat Cuvântul. *În timpul acela sunt descoperite fecioarele neînțelepte.* Ce s-a întâmplat apoi? Timpul este aproape... Bombele atomice sunt pregătite pretutindeni; predicatorii aleargă pe străzi și încep să „strige” mesajul. Când ei fac lucrul acesta, atunci Biserica cea mare, fecioarele neînțelepte, spun: „Noi suntem de mult prezbiterieni și bapțiști! Poate că vom cerceta și noi și vom vedea. Da, cred că și noi avem nevoie de Duhul Sfânt.” De acum ei scriu tratate și încep cu astfel de lucruri. Ei vor zice: „Dați-ne și nouă puțin.” Dar fecioarele înțelepte răspund: „Nu, avem doar cât să ne ajungă nouă.” Când s-au dus ei să primească Duhul Sfânt, când s-au dus să se roage, așa cum fac organizațiile acestea mari și frumoase - când s-au dus să cumpere untdelemn, a venit Mirele. Ei încearcă să-L primească chiar acum. În bisericile organizate au loc mari adunări (*conferințe*) internaționale în care se spune: „Noi trebuie să ne întoarcem la binecuvântarea de la Rusalii. Noi trebuie să avem vindecare divină în biserică. Trebuie să avem darul vorbirii în limbi. Trebuie să avem darul tălmăcirii limbilor. Trebuie să avem în biserica noastră toate aceste daruri duhovnicești, și trebuie să ne adunăm și să începem.” Ei au început să se consulte. Dar în timp ce s-au dus să facă lucrul acesta, a venit Mirele și i-a luat pe cei care aveau untdelemn în lămpile lor, și au plecat. Ce s-a întâmplat când ei s-au întors? Au fost aruncați afară în întuneric, în necazul cel mare, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților, în timp ce Mireasa va fi în cer.

Apoi, la sfârșitul celor trei ani și jumătate, El va veni așa cum a făcut Iosif, și se va descoperi fraților Săi. Ei vor plânge pretutindeni. Ei se vor așeza pe familii și vor plânge, spunând: „De unde ai aceste semne în mâini?” Cei ce L-au străpuns Îl vor vedea, și EL se va face cunoscut fraților Săi.

Dar acum El încearcă să se facă de cunoscut Bisericii Sale, și ei L-au împins afară. EL mai bate la ușă și spune: „Mai este cineva înăuntru care să-Mi deschidă, să Mă lase să intru și să vorbesc cu el?”

Eu sunt bucuros, sunt așa de recunoscător că de mulți ani, cred că acum 28 de ani, am simțit această bătaie în inima mea. Și EL a venit înăuntru. De atunci eu cinez cu El și El cu mine. Și eu am primit binecuvântarea de la Rusalii, am primit Duhul Sfânt. Am fost botezat în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor. Eu am fost botezat o singură dată în viața mea. Când eram doar un copil nimeni nu-mi putea spune că ar exista trei dumnezei. Nu, așa ceva nu puteați băga în mine. Așa ceva nu puteți da nimănui care știe cine este Dumnezeu. Așa este. Pe mine m-a botezat un predicator baptist. Eu i-am spus: „Eu vreau să fiu botezat în Numele Domnului Isus Hristos.” Dr. Roy E. Davis m-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos, când eram doar un băiat. Eu am crezut și am rămas la aceasta și știu că este adevărul. Acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Așa este.

[Se cântă „*Eu sunt așa de bucuros că sunt unul din ei...*” – n.tr.] Nu sunteți și voi bucuroși că sunteți dintre ei? [*Un frate vorbește în altă limbă, iar altul tălmăcește* – n.tr.]

Noi Îți mulțumim Tată, pentru bunătatea și harul Tău, pe care ni l-ai dat nouă, celor nevrednici. Dacă ne gândim că Tu confirmi mesajul Tău, așa cum ai promis-o în Cuvânt! Eu mă rog, o, Doamne, ca harul Tău să rămână peste ei.

Dacă mai este cineva care nu-L cunoaște ca Mântuitor, vreți să-L primiți acum în inimile voastre ca Mântuitor? El a spus că vrea; a dat acel mesaj și a vrut să vă confirme Cuvântul Său. Dacă este cineva aici care nu-L cunoaște și nu a primit Duhul Său, El vă vorbește.

Acolo este cineva! Vrei să te ridici, frate? El dorește să fie botezat cu Duhul Sfânt. Așa este, frate? Dumnezeu să te binecuvânteze. Rămâi unde ești. Mai dorește cineva să se ridice în picioare și să spună: „Eu doresc să fiu botezat cu Duhul Sfânt.”? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Ridică-te în picioare. Altcineva, care dorește să primească pe Duhul Sfânt și să fie botezat, care dorește să fie amintit acum în rugăciunile noastre, ca să fie botezat cu Duhul Sfânt? Mai este cineva, înainte ca să mai spun ceva? Vreți să fiți cuprinși în rugăciune?

[Se cântă „*O, dorești să fii numărat în turma Lui?*” – n.tr.]

EL vine din nou. Dorești tu să fii dușmanul Său, sau copilul Său? El va fi un Dumnezeu mânios în dimineața aceea. Nu va recunoaște altceva în afară de sângele Domnului Isus Hristos. Pentru El nu va însemna nimic faptul că voi faceți parte dintr-o biserică.

[Se cântă „*Ce mă spală de păcat?*” – n.tr.]

Teddy, dacă vrei, cântă încet „Este un izvor...” Acum voi, prieteni, care v-ați ridicat în picioare, încercați să primiți în voi dragostea Domnului Isus. Aceleași lucruri care au fost prorocite în Biblie, s-au împlinit exact așa cum le-a făgăduit El. Petru a spus: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*” Voi v-ați ridicat că doriți să primiți binecuvântarea lui Dumnezeu. Și eu mă rog pentru voi, ca slujitor al Lui. Eu mă voi ruga ca Dumnezeu să vă dăruiască botezul cu Duhul Sfânt. Eu mă întreb dacă

sunteți sinceri și puteți să-i promiteți lui Dumnezeu în inima voastră: „Dumnezeule, de acum de când stau în picioare aici căutând acest botez cu Duhul Sfânt, eu mă voi ruga neîncetat și voi aștepta până când mă umpli cu Duhul Sfânt.” Vreți să promiteți aceasta lui Dumnezeu? Atunci ridicați-vă mâinile! „Eu mă voi ruga în continuu până mă vei umple cu dragostea și bunătatea Duhului.”

Eu mă voi ruga acum pentru voi, în timp ce plecăm capetele: Tată ceresc, ei sunt răsplata prezenței Tale. Ei știu că aceste cuvinte sunt adevărate, pentru că sunt ale Tale. Ei știu că aceste cuvinte sunt date de Duhul Sfânt, pentru că sunt cuvintele lui Dumnezeu. Ei sunt convinși că ei au nevoie de Tine și au nevoie de dragostea Duhului Sfânt în viața lor, care să le dea putere de biruință. Și ei vor primi putere de sus, vor primi putere ca să ducă o viață creștină, vor primi putere ca să biruiască ispitele. Așa cum spune cântarea pe care tocmai am cântat-o acum: „Ei s-au adunat în camera de sus și s-au rugat în Numele Său. Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt și a venit puterea pentru slujbă.” Asta doresc ei, ca puterea pentru slujbă să vină peste ei.

Tată, eu Te rog ca rob al Tău: Tu ai văzut mâinile lor ridicate. Ei Ți-au promis ceva, și anume că nu vor înceta, nici nu vor pune la o parte aceste lucruri, ci se vor ruga până Ți vei umple, Doamne, până când Prezența Ta sfântă va mulțumi viața lor. Eu mă rog pentru ei, Doamne, ca rob al Tău, ca ei să fie umpluți cu Duhul Sfânt. Doamne, eu mă rog ca ei să nu părăsească această biserică, până când nu se împlinesc, ei să rămână aici până ce fiecare suflet este umplut cu Duhul Sfânt. Dăruiește aceasta, Doamne.

Tu ești Dumnezeu, Cel Atotputernic. Tu ai fost descoperit în trup ca să ridici păcatele lumii. Tu ai înviat a treia zi și Te-ai înălțat. Tu ești în seara aceasta în mijlocul nostru prin Duhul Sfânt. Noi, ne rugăm Tată, ca Tu, Domnul nostru iubit, să umpli pe fiecare cu Tine însuși. Fie ca ei să fie o binecuvântare în Împărăția Ta și în lumea viitoare. Și într-o zi, când vor ajunge la capătul drumului, care ar putea să fie astăzi - noi nu știm când va fi... Dar Doamne, doresc Doamne să fiu numărat între cei ce vor fi răpiți. Fie ca ei să fie cei ce vor avea parte de răpire. Fiecare persoană din prezența Ta divină, și toți care sunt umpluți cu Duhul Sfânt, care aparțin lui Dumnezeu, să fie răpiți. Primește-i pe aceștia în seara aceasta, Tată. Ei sunt ai Tăi. Eu Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum vreau ca restul, ceilalți dintre voi care vă aflați lângă oamenii aceștia, și care aveți Duhul Sfânt, să vă ridicați și să vă puneți mâinile peste ei.

[Se cântă „Este un izvor cu sânge...” – n.tr.]

Ridicați-vă mâinile spre Dumnezeu și laudați-L! Spuneți „Mulțumire Ție, Doamne. Eu mă ridic în picioare și laud Numele Tău. Ți mulțumesc pentru binecuvântările Tale, pentru bunătatea Ta și pentru că îmi dai botezul cu Duhul Sfânt.” Mulțumesc, Doamne. Mulțumire Ție Doamne, pentru că ne-ai dat făgăduința Ta. Tu-Ți împlinești făgăduința. Așa ai spus Tu. Noi Te credem. Mulțumesc, Isus.

Nu sunteți voi bucuroși? Spuneți: „Slavă lui Dumnezeu.” Teddy, lasă-mă să mai cânt odată „Mulți nu înțeleg...” *[Se cântă – n.tr.]*

Nu vă face bucuroși? Dați mâna cu cineva; spuneți: „Slavă Domnului.”